

๗๙๖.๐๗

พ ๖๓๖ จ

๖.๓

เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๘
ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๗

ปริญญานิพนธ์

ของ

พิจิตร เขาวนปรีชา

15 ต.ค. 2540

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2540

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๘๔๖๖

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้นพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(อาจารย์วิโรจน์ วงษ์ทน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร มั่นสงวน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชศรี สุรสิทธิ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(อาจารย์วิโรจน์ วงษ์ทน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร มั่นสงวน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชศรี สุรสิทธิ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพน เจริญชัย)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้นพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีทุกประการ ด้วยความเมตตากรุณา ช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตลอดจนถึงตรวจแก้ไขจากอาจารย์วิโรจน์ วงษ์ทน ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริ สุรสิทธิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เกียรตินัย กรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน คือ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร. มานพ ภาณุทวีไลธรรม อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ อาจารย์ประพนธ์ รัตนรักษ์ อาจารย์ไพรินทร์ จำลองราษฎร์ และอาจารย์ภักดี ถิ่นขาว ที่กรุณาช่วยตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้กรุณาตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 คณะอาจารย์และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์อุดมศักดิ์ บังเมฆ อาจารย์ระเบียบ นี้อย่างวงศ์ ที่ช่วยให้คำแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบพระคุณ ดร.อนงค์ เสริมฐพรศักดิ์ ที่ให้คำแนะนำการใช้ภาษาอังกฤษ ในบทคัดย่อและขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุผลสำเร็จเรียบร้อยด้วยดีทุกประการ

คุณงามความดี คุณค่า และประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอบใจบิดา มารดา ครูอาจารย์ พี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ และอาจารย์สุริยันตร์ เขาวนปรีชา ซึ่งท่านทั้งหลายเหล่านี้เป็นผู้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

พิจิตร เขาวนปรีชา

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ.....	1
คำนำ	1
✓ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ข้อตกลงเบื้องต้น	5
✓ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
✓ความรู้ที่เกี่ยวกับเจตคติ	8
✓ความหมายของวิชาพลศึกษา	13
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน	14
งานวิจัยในต่างประเทศ	23
งานวิจัยในประเทศไทย	25
✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	28
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	33
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	33
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	36

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	37
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	37
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
✓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	96
บทย่อ	96
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	96
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	96
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	96
วิธีจัดการกับข้อมูล	97
✗ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	98
อภิปรายผล	102
✓ ✗ ข้อเสนอแนะ	106
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	108
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	114
ประวัติของผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่างและประชากรจากจำนวนโรงเรียน จำนวนชั้นเรียนและจำนวน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2539.....	29
2. จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนใน 8 จังหวัด	30
3. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	38
4. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา	41
5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	43
6. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา	46
7. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	49
8. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนนเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	51
9. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษา	53
10. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชาและ หลักสูตรวิชาพลศึกษา	56
11. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อวิธีการสอนและ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	58
12. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อบุคลิกลักษณะ ของผู้สอนวิชาพลศึกษา	61

13. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อ การจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	64
14. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อการวัดผล ประเมินผล	66
15. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อจุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา	68
16. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อนือหาวิชาและ หลักสูตรวิชาพลศึกษา	70
17. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อวิธีสอนและ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	72
18. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อบุคลิกลักษณะ ของผู้สอนวิชาพลศึกษา	74
19. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	76
20. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อการวัดผล ประเมินผล	78
21. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อจุดมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา	80
22. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อนือหาวิชาและ หลักสูตรวิชาพลศึกษา	82
23. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน	85
24. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อบุคลิกลักษณะ ของผู้สอนวิชาพลศึกษา	88
25. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	91
26. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อการวัดผล ประเมินผล	93

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การออกกำลังกายการเล่นกีฬา นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพอนามัยดี ทั้งยังช่วยฝึกอบรมให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักให้อภัย ฝึกให้มีความสามัคคี ปลูกฝังให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา สามารถปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยและตัดสินใจได้เหมาะสมดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬานักเรียน ปีพุทธศักราช 2508 ความว่า

การกีฬานั้นสำคัญมาก นอกจากจะทำให้นักเรียนและประชาชนมีกำลังกาย และอนามัยดีแล้วยังช่วยฝึกจิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญ อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ มีจิตใจเป็นนักกีฬาอย่างแท้จริง การกีฬายังช่วยให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความสมบูรณ์ด้วยสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้นักกีฬามีจิตใจแน่วแน่ ตัดสินใจได้รวดเร็ว มีความเพียรพยายามไม่ท้อถอยและความหนักแน่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้อภัย ผู้มีใจเป็นนักกีฬา จึงเป็นผู้มีประโยชน์ต่อสังคม และนำคบหาสมาคมด้วยอย่างยิ่ง... (กระทรวงศึกษาธิการ. 2508 : 628) รวมความว่าการเล่นกีฬาก่อให้เกิดผลดีทางร่างกายและจิตใจ ส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียวกัน โดยเฉพาะนักเรียนเมื่อมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงย่อมทำให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปโดยสม่ำเสมอ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนา ซึ่งจะเป็นผลสืบเนื่องไปถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

เจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด ประสบการณ์ต่าง ๆ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อเจตคติ และเจตคติจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำ ดังนั้น เรื่องของเจตคติจึงมีความสำคัญและได้รับความสนใจศึกษาอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการทางสังคมศาสตร์เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนักจิตวิทยาสังคม เพราะการรู้ถึงเจตคติของคนหรือกลุ่มคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นไปในทิศทางใด ย่อมทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถวางแผน หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อกลุ่มนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. 2536 : 1)

การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการแข่งขันเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของวิชาพลศึกษา เป็นที่ต้องการของบุคคลทุกระดับชั้น ตั้งแต่ เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่รวมทั้งผู้สูงอายุ การที่จะช่วยให้ประชาชนบุคคลทั่วไปมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีนั้น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสังคมทั่วไปจะต้องปลูกฝังความคิด ความรู้สึก ความรัก ความชอบ เพื่อให้ประโยชน์เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและชอบเล่นกีฬา เพราะการกีฬา และการออกกำลังกายจะช่วยให้เด็กและเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต พร้อมทั้งจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การปกครอง และการพัฒนาสังคม รัฐบาลจึงควรให้ความสนใจอย่างจริงจัง ในการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อให้มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ เยาวชนส่วนใหญ่เป็นนักเรียน ซึ่งต้องศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ในแผนการศึกษาภาคบังคับจัดให้นักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนยังได้จัดให้เรียนวิชาพลศึกษาที่มีในหลักสูตรการเรียนการสอนอีกด้วย ฉะนั้นถ้า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีรักและชอบในการเล่นกีฬา การได้ออกกำลังกายเป็นประจำ ก่อให้เกิดประโยชน์ และให้ร่างกายแข็งแรง ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว วิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ในทุกยุคทุกสมัย ปัจจุบันนานาชาติอารยประเทศทั่วโลกได้ใช้ กระบวนการทางพลศึกษาช่วยพัฒนาประชากรในชาติให้มีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ สง่า ผ่าเผย มีสุขภาพดี มีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างเต็มที่ ดังเช่น

กูค (Good, 1959 : 368) ได้กล่าวว่า พลศึกษา คือ โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมในกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก ทักษะคิดต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลายทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านจิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบ ไหวพริบดี จิตใจโอปอ้อมอารี มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ ผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา จะรู้จักควบคุมอารมณ์ มีความอดทนอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจ เป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มาก ทางด้านสังคม พลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกติกาอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม มีความเสียสละมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะส่งเสริมให้รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

พลศึกษาที่อยู่ภายใต้การนำที่ถูกต้องของผู้สอนย่อมสามารถปลูกฝัง คุณลักษณะอันดีงามที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง ทางด้านสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษาจะช่วยส่งเสริม

ให้เป็นผู้ที่มิมีเหตุผลมีความจำดีขึ้น สามารถแก้ปัญหา และเผชิญกับความยุ่งยากใจได้ ยอมรับสภาพความเป็นจริงตามธรรมชาติ นอกจากนี้การได้เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น จะช่วยให้บุคคลผู้นั้นก้าวหน้าไปสู่ความเจริญทางด้านคุณวิภาวะมากยิ่งขึ้น การพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ให้ได้ผลดีนั้นจะกระทำได้โดยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักในการจัดการศึกษาโดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในระดับใดก็ตามจะต้องมี จุดมุ่งหมายในด้านจิตพิสัย (Affective Domain) อันรวมเอาเจตคติเข้าไว้ด้วย ทั้งนี้เพราะว่าเจตคติเป็นสิ่งที่ช่วยชักนำให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนได้ เมื่อผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะเป็นรากฐานสำคัญ ที่ทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจอยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอนเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจรู้สึกว่าการเรียนเป็นของสนุก น่าศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในสิ่งที่เรียนย่อมเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ให้ผ่านไปด้วยดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตนวางไว้ ในการสอนแต่ละครั้งผู้สอนต้องมุ่งสร้างให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ควบคู่กับความรู้และทักษะต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะเจตคติที่ดีต่อวิชาใด ๆ ย่อมเป็นรากฐานที่จะทำให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนมองเห็นคุณค่าเพิ่มความเอาใจใส่มากขึ้น ก็จะสามารถนำความรู้วิชาพลศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี คลาร์ก (Clarke, 1967 : 17-18)

การพลศึกษาในประเทศไทย นับตั้งแต่สมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้โครงการศึกษาเพื่อให้มีการจัดการศึกษาแผนใหม่ในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อ พุทธศักราช 2441 วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง และได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ 1 ขึ้น ในปีพุทธศักราช 2475 พลศึกษาจึงได้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดการศึกษาชาติ คือ พุทธิศึกษา พลศึกษา และจริยศึกษา จากแผนการศึกษาชาติ ฉบับพุทธศักราช 2524 ที่ประกาศใช้ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษานั้นมีความสำคัญและเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนจะต้องเรียน ตามแผนการศึกษาฉบับนี้มุ่งให้เยาวชนของชาติมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 นั้นมีลักษณะแนวโน้มให้มีการเน้นพฤติกรรมของนักเรียนต่อจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2524 : 182) ฉะนั้นการเลือกเรียนในระดับนี้สิ่งที่ควรจะเน้นคือด้านเจตคติเป็นอันดับแรก เพราะเจตคติของนักเรียนย่อมจะเกิดขึ้นก่อนความรู้ และทักษะการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาในปัจจุบันนี้ ผู้สอนมักละเลยเรื่องเจตคติของนักเรียนกันมากซึ่งทำให้เกิดผลเสีย คือ

นักเรียนไม่สามารถนำทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะนักเรียนไม่มีความรักความซาบซึ้งในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนจึงควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป การสอนวิชาพลศึกษามีได้มุ่งหวังให้ทุกคนเป็นนักกีฬาขอดีเยี่ยมในระดับสูง แต่ควรเน้นในเรื่องสุขภาพ พลานามัยมากกว่าความเป็นเลิศในทางกีฬา เพียงให้เล่นกีฬาเป็น มีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง คู่มือเป็น มีน้ำใจนักกีฬา เข้าใจระเบียบกติกาการเล่น เล่นกีฬด้วยความสนุกสนาน มีความสามัคคี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 39) การเรียนวิชาพลศึกษาควรสร้างวินัยในการเรียนให้เหมาะสม มีบรรยากาศทางวิชาการแต่ไม่ควรเคร่งเครียดเกินไป ควรสร้างความอบอุ่น กระตุ้นไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายการเรียนและฝึกทักษะกีฬาเพื่อให้มีใจรัก มีนิสัยรักในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อที่ดีในสังคม สิ่งเหล่านี้จะแสดงถึงเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาเพราะเจตคติจะแสดงถึงสภาพของจิตใจ ท่าที ความรู้สึก รวมทั้งอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันเอง เจตคติจะเกิดขึ้นหลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ มาแล้ว ซึ่งอาจเป็นลักษณะบวก คือ ความสนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนหรือปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือลักษณะลบ คือเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบความคิดเห็นและเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้นและนำมาพัฒนาปรับปรุง ให้เกิดคุณประโยชน์ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

▼ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่เรียนสายการเรียนต่างกัน คือ สายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์

4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติ ที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 เกรดเฉลี่ย 0 - 1.99 หมายถึง เกรด 1

กลุ่มที่ 2 เกรดเฉลี่ย 2.00 - 2.99 หมายถึง เกรด 2

กลุ่มที่ 3 เกรดเฉลี่ย 3.00 - 4.00 หมายถึง เกรด 3

✶ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะทำให้ทราบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาทั้ง 6 ด้านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ซึ่งเป็นแนวทางให้ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลจากการศึกษาไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป และยังเป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ✶

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรได้
2. แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา สามารถวัดเจตคติได้จริง
3. นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ด้วยความตั้งใจและตรงตามความเป็นจริง
4. การวัดเจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ จะต้องอาศัยการวัดการแสดงออกในรูปของความคิดเห็น ภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ เป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น อาจมีความคลาดเคลื่อนตามหลักการวัดบ้าง ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

✶ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการศึกษาข้อมูล ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเฉพาะเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2539 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา
2. ศึกษาเจตคติที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษา อันได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษา การจัดวัสดุอุปกรณ์ การวัดผลและการประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

1. เพศของนักเรียน
2. สายการเรียนของนักเรียน
3. เกรดเฉลี่ยของนักเรียน

ตัวแปรตาม

เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ซึ่งจำแนกออกเป็นเจตคติต่อด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
2. เนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา
3. วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. บุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา
5. การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
6. การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เจตคติ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่นักเรียนมีประสบการณ์มาแล้ว ซึ่งอาจมีลักษณะไปในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความศรัทธา ความสนใจ หรือมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ไม่นิยม ไม่ศรัทธา ไม่สนใจ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงออกโดยการเขียนตอบแบบสอบถามหรือที่ปรากฏจากการตอบแบบสอบถาม

2. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งชายและหญิง ปีการศึกษา 2539 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค้นคว้า

3. **เขตการศึกษา 7** หมายถึง เขตการศึกษาของกรมสามัญศึกษา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการแบ่งเป็นเขตไว้ เขตการศึกษา 7 ประกอบด้วยพื้นที่ 8 จังหวัด คือ พิจิตร โลก ดาก กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับเจตคติ

- 1.1 ความหมายของเจตคติ
- 1.2 ลักษณะของเจตคติ
- 1.3 การเกิดเจตคติและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
- 1.4 ประโยชน์ของเจตคติ
- 1.5 การวัดเจตคติ

2. ความหมายของวิชาพลศึกษา

3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

3.2 เพื่อให้มีทักษะในการดูแลรักษาสุขภาพ สวัสดิภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพ ทางกาย และทางจิต และนำไปปฏิบัติจนเป็นสุขนิสัย

3.3 เพื่อให้มีคุณธรรม เห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา กีฬา การรักษาสุขภาพ และสวัสดิภาพ

3.4 เพื่อให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ และส่งเสริมกิจกรรมพลศึกษา กีฬา และการสาธารณสุขของสังคม

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน

- 4.1 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา
- 4.2 บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
- 4.3 การสอนของครูพลศึกษา
- 4.4 การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 4.5 วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา
- 4.6 การวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 5.2 งานวิจัยภายในประเทศ

1. ความรู้เกี่ยวกับเจตคติ

1.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ (Attitude) นักวิชาการหลายท่านนำมาใช้เป็นศัพท์ใหม่ซึ่งแต่เดิมใช้คำว่า ทศนคติ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 238) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึก ความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษา และนักจิตวิทยาอีกหลาย ๆ คนที่ให้ความหมายของคำว่า เจตคติไว้อย่างมากมาย เช่น

กูด (Good. 1957 : 48) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือหนี หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่าง เช่น รักเกลียด กลัว ไม่พอใจ ต่อสิ่งนั้น ๆ

ออลพอร์ท (Allport. 1967 : 142) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางกระทำของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เธอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง เรื่องความชอบความไม่ชอบ ความคิดเห็น ความลำเอียง ความรู้สึก และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยแสดงพฤติกรรมโน้มน้าวอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าชอบ ไม่ชอบ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) ได้อธิบายว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะต่อสภาพภายนอก

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2523 : 108) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ หมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งสภาพทางจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกผู้ทุกคนแต่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคล ให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งอาจจะอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ และประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล

สติชัย นิยมญาติ (2524 : 56) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ค่อนข้างจะมั่นคง แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ถาวรแต่อย่างใด ยิ่งไปกว่านั้นเจตคดียังเป็นสิ่งที่สามารถจะเปลี่ยนแปลงได้ด้วย

สุนีย์ ชีรดากร (2525 : 125) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจแสดงท่าทีออกมาในทางที่พอใจเห็นด้วย หรือไม่พอใจก็ไม่ได้เห็นด้วยก็ได้

จากที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคลหรือสิ่งของ เช่น เจตคติของนักเรียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะมีทิศทางได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและความรู้สึกของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เจตคติอาจไม่เปลี่ยนแปลงตลอดชีวิต หรืออาจเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ การได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นช้าหรือเร็วอยู่ที่ความคิด ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจเรื่องของเจตคติเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการกระทำ

1.2 ลักษณะของเจตคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2509 : 170-206) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และเมื่อเกิดเจตคติแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากในทันทีทันใด แต่ต้องอาศัยเวลา และกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงด้วย ฉะนั้นจะเห็นว่า เจตคติเกิดเมื่อองค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน พอจะสรุปลักษณะสำคัญของเจตคติได้ดังนี้

- 1) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งติดตัวมาแต่กำเนิด
- 2) เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีอิทธิพลเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้
- 3) เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจ มีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคลและมีผลให้บุคคลมีท่าทางสนองตอบต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

ส. วาสนา ประवालพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเจตคติไว้ดังนี้ คือ

- 1) เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการตระเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้
- 2) สภาพความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล
- 3) เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
- 4) เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

5) เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชื้อชาติ ปัญญา เป็นต้น

6) เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจาก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ *

1.3 การเกิดเจตคติและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ดังที่ อัลพอร์ต (ศักดิ์สุนทรเสณี. 2528 : 4; อ้างอิงมาจาก Allport. n.d.) ได้เสนอความคิดเห็นว่าเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1) กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่น ๆ

2) ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้วยังทำให้มีแบบแผน (pattern) เป็นตัวของตัวเองด้วย ดังนั้นเจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคน ๆ นั้น

3) การเลียนแบบการถ่ายทอดเจตคติ คนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และบุคคลอื่น ๆ

4) อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

* การเกิดเจตคติ

1) เจตคติเกิดจากการอบรมตั้งแต่เล็ก ๆ โดยเป็นไปในลักษณะค่อย ๆ ดูซึมจากการเลียนแบบพ่อและแม่คนละข้างเคียง ไม่ต้องมีใครสอน

2) เกิดจากประสบการณ์ของบุคคลที่ทำให้เกิดความคิดความรู้สึกนั้น ๆ

3) เกิดจากการรับและถ่ายทอดจากเจตคติที่มีอยู่แล้ว เช่น การรังเกียจผิว

4) จากสื่อมวลชนซึ่งทำให้บุคคลเกิดเจตคติบางอย่างหรือ เลียนแบบเจตคติบางอย่างได้ *

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

พรวณีย์ ช.เจนจิต (2528 : 288-289) ได้อธิบายถึงเรื่องของเจตคติที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ดังต่อไปนี้ คือ

1) ให้ได้รับข้อมูลในทุกแง่ทุกมุมเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีเจตคติไม่ดี คือ ให้มองทุกด้านไม่ใช่มองแต่ด้านเดียว

2) จัดประสบการณ์ใหม่ให้เกิดการเรียนรู้ใหม่

3) เราให้เกิดอารมณ์กลัวเพื่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีแก่สิ่งที่ต้องการให้เลิกปฏิบัติ

จะเห็นว่าเจตคติเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงได้โดยการจัดสถานการณ์ให้ใหม่ สร้างแรงจูงใจ หรือให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องด้วยการกระทำ หรือจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ร่วมสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเจตคติที่พึงปรารถนา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งเราสามารถแบ่งลักษณะดังกล่าวได้ดังนี้ คือ

✓ 1) เจตคติจะเปลี่ยนแปลงเมื่อได้รับการจูงใจ

2) เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์โดยตรง

3) เจตคติเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบุคคลได้รับความรู้ใหม่เพิ่มเติมขึ้นและยอมรับในคุณสมบัติหรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น ๆ

4) เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อมีการกระทำและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

• การเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมของสังคม คือ

1) การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่นเพื่อให้เขาปฏิบัติในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ

2) การเลียนแบบ (Identification) คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคม หรือให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น

3) การรับอิทธิพลจากสิ่งต่างๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง (Internalization)

1.4 ประโยชน์ของเจตคติดังต่อไปนี้ คือ

1) ช่วยให้เราเตรียมพร้อมเพื่อกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งได้สำเร็จลงด้วยดี

2) ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ เพราะเจตคติเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรม

3) ทำให้รู้ล่วงหน้าว่าผลที่ได้จะเป็นอย่างไร

4) ช่วยให้เห็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา และสามารถหาสิ่งอื่นมาทดแทนได้ (ซูชิฟ

อ่อนโลกสูง. 2518 : 7)

1.5 การวัดเจตคติ

การศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ จำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะของเจตคติซึ่ง สก็อต (Scott. 1968 : 206-210) กล่าวถึง ลักษณะเจตคติที่ควรจะศึกษาพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1.5.1. ทิศทางของเจตคติ (Direction) แสดงออกได้ 2 ทิศทาง คือ

1) เจตคติเชิงนิมมาน หรือเจตคติทางบวก (Positive) เป็นความโน้มเอียงของอารมณ์ไปในทางพึงพอใจ คล้อยตามหรือเห็นด้วย

2) เจตคติเชิงนิเสธ หรือเจตคติทางลบ (Negative) เป็นความโน้มเอียงทางด้าน อารมณ์ ในลักษณะไม่พึงพอใจ เกลียด ต่อต้าน หรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งของ วัตถุ หรือสภาพการณ์ใด ๆ

1.5.2. ระดับของเจตคติ (Magnitude) หมายถึง การที่บุคคลแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกอาจมีระดับดังนี้

1) ระดับผิวเผิน จะไม่มีความคงที่แน่นอน เปลี่ยนแปลงง่ายเป็นเรื่องของความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป

2) ระดับที่ลุ่มลึก จะคงทนถาวร เปลี่ยนแปลงได้ยากเป็นเรื่องของความยึดมั่นถือมั่น ค่านิยมและบุคลิกลักษณะ

1.5.3 ความเข้มของเจตคติ (Intensity) หมายถึง ปริมาณของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเข้มหรือปริมาณของเจตคติในแต่ละทางนั้นจะปรากฏออกมาในรูปของคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือวัด ซึ่งมีความเข้มของเจตคติจะเป็นเครื่องบอกถึงความเข้มของพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความรุนแรง หรืออ่อนแอ มากน้อยเพียงใด

เธอร์สโตน (Thurstone. 1982 : 726) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอนนักจึงมีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดเจตคติจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านว่าอาจคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้นเธอร์สโตน จึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้วิธีวัดเจตคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

ลิเคิร์ท (Likert. 1970 : 105) ได้สร้างแบบวัดเจตคติและเป็นที่ยอมรับกัน ทั่ว ๆ ไป กับแบบวัดเจตคติของ เธอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของ ลิเคิร์ท กำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดเจตคติ

มีความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติซึ่ง ลิเคิร์ด ถือว่า ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นน้อยในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็มีน้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติในแต่ละคน วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ด ขั้นแรกต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด นำข้อความที่รวบรวมได้ไปวางไว้กับตัวอย่างประชากรที่ต้องการจะทำการศึกษา วัดเจตคติจำนวนมา ๆ โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลางเหมือนกับการตัดสินข้อความแบบเรอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเองได้เลย การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนนข้อความแสดงเจตคติที่ดี ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความแสดงเจตคติที่ไม่ดี ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความ ให้ 5 คะแนน เป็นต้น จะเห็นได้ว่า แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ดทำการวัดทั้งทิศทางและความเข้ม

✓ 2. ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของพลศึกษาไว้ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959 : 368) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่าหมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ ทั้งหลายซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกเจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 31) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนง หนึ่งในขบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมเพื่อการเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เพื่อเป็นสื่อให้บรรลุผลที่วางไว้ข้างต้น

คามิล และโรซาลิน (Camille และ Rosalind. 1963 : 54) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรม

กรรมของมนุษย์ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นกฎเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513 : 7) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษาคือวิชาการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ผู้เข้าร่วมนั้นมีความเจริญ และพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

วรศักดิ์ เทียรขอบ (2523 : 1) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน ในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถมีชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษามองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอน ให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังพบปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียน และนักจิตวิทยาได้ทำการศึกษาพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาอย่างเดียว จะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ความเอาใจใส่ และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาค่ะ ✓

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะสำเร็จได้ด้วยดีจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร และระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนและหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความขยันขันแข็ง อดทน มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการเชิงกีฬาเชื่อมั่นในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดีและสรีรภาพในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ.

2522 : 256) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนของนักเรียนมีดังต่อไปนี้
คือ

3.1 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา

ซาฟริท (Safrit. 1973 : 190) กล่าวว่า ใครก็ตามที่มีเจตคติทางบวกต่อวิชาพลศึกษาจะมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา และยังเชื่อว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าได้จัดโปรแกรมที่ดี และน่าสนใจแก่ผู้เรียน

ฮิลซ์แมน (Hiltzman. 1965 : 5) ได้ทำการศึกษาโดยสร้างแบบวัดนิสัย และเจตคติในการเรียน พบว่า ถ้านักเรียนมีสติปัญญาเท่าเทียมกัน แต่มีเจตคติและแรงจูงใจต่างกันจะมีผลทางการเรียนต่างกันด้วย

3.2 บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลคนหนึ่ง เช่น ท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่งวาสนา คุณาภิสัทธ (2536 : 168) ได้อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

- 1) เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ
- 2) เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท
- 3) มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
- 4) เป็นผู้ที่แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะกับสถานที่
- 5) ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้
- 6) มีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ก็ จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2526 : 40) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ดังนี้

- 1) เป็นผู้มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครู และวิชาการศึกษาทั่วไป
- 2) เป็นผู้มีความรู้ในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
- 3) มีความรับผิดชอบสูง
- 4) เป็นผู้มีความประพฤติดี สุขภาพสมบูรณ์
- 5) เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 6) เป็นผู้มีความอดทน จิตใจโอบอ้อมอารี
- 7) เป็นผู้รักเด็ก มีอารมณ์ สนุกสนานร่าเริง

ลักษณะที่ดีของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2526 : 111) ได้อธิบายไว้ดังนี้ คือ

- 1) มีความคล่องแคล่วว่องไว
- 2) มีสุขภาพดี สมบูรณ์แข็งแรง
- 3) มีความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส
- 4) มีความสามารถทางพลศึกษาเป็นอย่างดี
- 5) มีบุคลิกที่น่านิยมชมชื่น
- 6) มีมนุษยสัมพันธ์
- 7) ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ
- 8) มีความขยันขันแข็ง
- 9) มีสมรรถภาพในการเล่นเกมส์ เล่นกีฬา
- 10) รู้เทคนิค วิธีการฝึก การสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี

3.3 การสอนของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาต้องสอนให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง สอนให้นักเรียนรักการทำงาน สนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวมตามวิถีทางของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สอนให้นักเรียนยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ครูพลศึกษาต้องหมั่นอบรมนิสัยให้นักเรียนมีระเบียบ วินัย มีวัฒนธรรม มีศีลธรรม สอนให้รู้จักใช้สิทธิ์และหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมายสำหรับตัวครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผลและต้องสามารถอธิบาย สาธิต เทคนิค ทักษะ ประวัติการกีฬา ประโยชน์ กติกาต่าง ๆ แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ต้องพิจารณาเหตุผล

ของความมีน้ำใจนักกีฬา และจะต้องสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาด้วย (วาสนา ฤณา อภิสัทธ. 2536 : 188)

การสอนเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำเพื่อการทดลองใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่การสอนระยะหลังจะเป็นการนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ ดังนั้นครูพลศึกษาแต่ละคนต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน นั่นคือการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ การสอนที่ดีจะเป็นกระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับนักเรียน และการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย จะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนของครู เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของประเทศด้วย เพราะการสอน (Teaching) คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความรู้สึที่ดีต่อการเรียน บางครั้งการสอนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนดังได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้ผู้เรียน หรือการสอนคือ การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้น เป็นกำลังของสังคมและของประเทศชาติต่อไป (อัจฉรา ประไพตระกูล. 2521 : 91)

ดังนั้นการสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูแต่ละคนที่ต้องใช้ทั้งความรู้ เทคนิคทางการศึกษา อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสถานที่ นอกจากนี้ ครูต้องมีสติสัมปชัญญะ มีความคิดรวบยอดทางบวก มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจ เกิดความอบอุ่น มีความเป็นอิสระและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กิจกรรมในกระบวนการสอนของครูพลศึกษาจึงควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกันแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักความเอาใจใส่ การให้งาน ให้การบ้าน ฯลฯ

3.4 การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

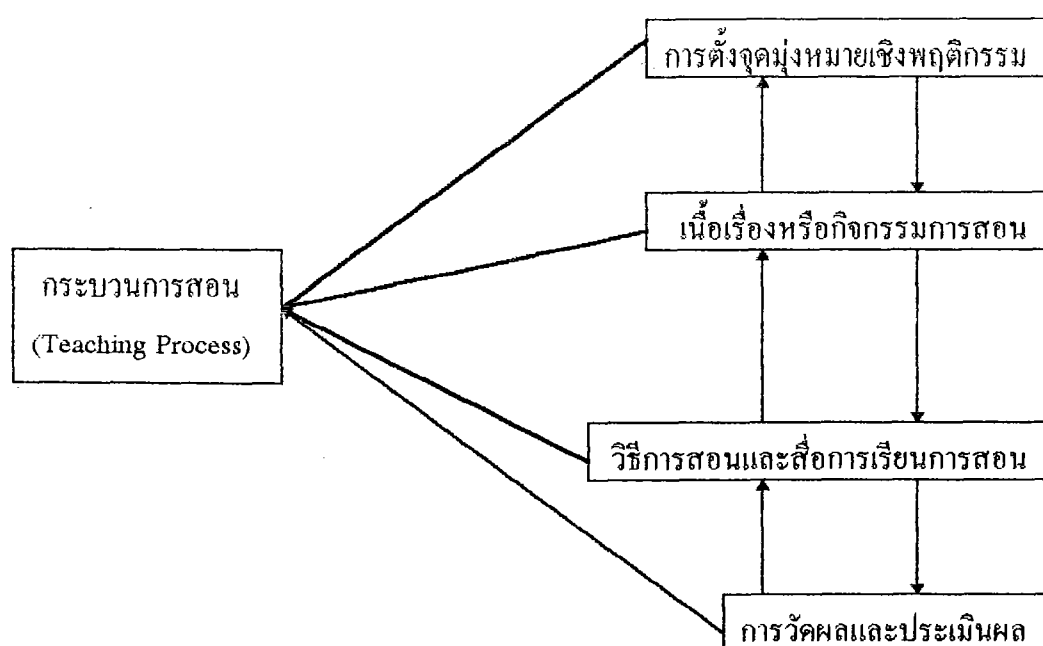
- 1) การตั้งจุดมุ่งหมาย (Objectives)
- 2) การกำหนดเนื้อหา (Content)
- 3) การกำหนดวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอน
- 4) การประเมินผล (Evaluation)

วาสนา ฤณาอภิสัทธ. (2536 : 188) ได้ให้ความหมายวิธีสอนไว้ว่า วิธีสอน หมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่าง ๆ การชี้แนะการให้คำปรึกษาและการสืบสวนวิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้และ ประสบการณ์

กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ มีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน การควบคุมประสิทธิภาพการเรียนรู้และการประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และการสอนเป็นกิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ความรู้ระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่องของเนื้อหาวิชาความรู้ความประพฤติกความรู้สึคนึกคิด ทักษะ ทักษะ ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและเอาใจใส่ ฯลฯ

จึงสรุปได้ว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง ซึ่งนักเรียนจะเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หรือมีเจตคติอย่างไรต่อวิชาพลศึกษาขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา วิธีสอน การวัดผลและการประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตรและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งจะเขียนแผนภูมิกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้คือ

แผนภูมิกระบวนการเรียนการสอน

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการเรียนการสอน

หลักสูตรวิชาพลศึกษา วาสนา คุณาภิสัทธี (2536 : 136) ได้กล่าวไว้ว่า นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายความหมาย เช่น

หลักสูตร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมที่จัดให้กับนักเรียน

หลักสูตร เป็นโครงการหรือแนวทางให้การศึกษาให้วิชาความรู้การปลูกฝังเจตคติและค่านิยม

หลักสูตร คือ ประมวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และช่วยให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน นอกจากนี้หลักสูตรยังควรควบคุมถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน รวมทั้งการประเมินผลด้วย

วิธีการสอนวิชาพลศึกษา วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 102-108) ได้อธิบายไว้ว่าการสอนพลศึกษามีหลายวิธี เช่น

- 1) การสอนแบบบรรยาย (Lecture method)
- 2) การสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and demonstration)
- 3) การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตัวเอง (Self Practice)
- 4) การสอนแบบอภิปราย (Discussion)
- 5) การสอนแบบมอบหมายงานให้นักเรียนทำ (Assignment or Project)
- 6) การสอนแบบให้การบ้าน (Homework)
- 7) การสอนแบบทดลอง (Experiments)
- 8) การสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Questions and answers)
- 9) การสอนโดยใช้ตำราเรียน (Text book)
- 10) การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem solving)

จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา มีดังนี้

- 1) เพื่อการพัฒนาร่างกาย
- 2) เพื่อการพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
- 3) เพื่อการพัฒนาทางสังคม
- 4) เพื่อการพัฒนาจิตใจ
- 5) เพื่อการพัฒนาด้านอารมณ์

อาจกล่าวได้ว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ หรือเกิดความสนุกสนานร่าเริงเป็นการสนองสัญญาตามอย่างหนึ่งเพราะสิ่งมีชีวิตไม่ว่าคนหรือสัตว์ จะต้องมีความเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตต้องมีการเคลื่อนไหว และ ได้ออกกำลังกายตามวัยของแต่ละบุคคล ร่างกายจึงจะเจริญและแข็งแรง เป็นการพัฒนาด้านสมอง และด้านจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ฉะนั้นในศตวรรษที่ 20 นักการศึกษาจึงมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา มีความเห็นว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาที่สมบูรณ์จะต้องได้รับการศึกษาครบทั้ง 4 ด้าน คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา (พอง เกิดแก้ว, 2515 : 31)

ในการให้การศึกษาด้านพลศึกษา ควรคำนึงถึงความชำนาญและประสบการณ์ของครูผู้สอน ที่ต้องปลูกฝังทักษะเบื้องต้นและทักษะขั้นต่าง ๆ ให้กับนักเรียน นอกจากนี้ครูพลศึกษายังสามารถพัฒนามารยาททางสังคมให้กับนักเรียนได้ ในการสอนวิชาพลศึกษาจึงควรจัดให้เด็กมีความเจริญเติบโต และพัฒนาได้เต็มที่ พร้อมทั้งเน้นถึงการสร้างสภาพร่างกาย จิตใจ สังคมและอารมณ์ของแต่ละบุคคลให้ดีขึ้น วิชาพลศึกษาจึงมีขอบข่ายการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1) การจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน (Class Instruction Program) มีจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางกีฬาอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬา

2) การจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน (Intramural Sports program) เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา มีความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น

3) การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Inter Scholastic Athletic Program) เป็นการส่งเสริมให้เด็กที่มีความสามารถเหนือกว่าเด็กคนอื่น เข้าแข่งขันระหว่างโรงเรียน โดยไม่มีสินจ้างรางวัล

4) การจัดโปรแกรมสำหรับเด็กไม่สมประกอบ (Adapted Program) เพื่อแก้ไขส่วนบกพร่องทางร่างกาย หรือการจัดโปรแกรมพิเศษให้ฝึกฝนตนเองนอกเวลาเรียน ปรับปรุงสุขภาพของตนเองโดยมีครูพลศึกษาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

5) การจัดโปรแกรมนันทนาการ (Recreational Program) เป็นการจ้ดนันทนาการในโรงเรียน การจัดกิจกรรมระหว่างปีภาคเรียนหรือจัดกิจกรรมในวันหยุดเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด

วิชาพลศึกษาควรจะต้องสอนบนหลักแห่งความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งสร้างคุณค่าให้แก่คนมากกว่าสิ่งอื่นใด วิชาพลศึกษาจะต้องให้โอกาสแก่ทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นบุคคลพิการทางกาย หรือทางสมองก็ตาม และถือว่ากิจกรรมทุกอย่างที่ได้สอนในวิชาพลศึกษา เป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษาด้วย (พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์, 2527 : 50-81)

การเรียนวิชาพลศึกษา มิได้มุ่งหวังเพียงเพื่อสร้างและพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้น แต่หากยังเป็นการช่วยสร้างเจตคติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ ช่วยสร้างคุณธรรมและคุณค่าทางสังคมอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า การเรียนพลศึกษาเป็นการบริหารตัวบุคคล โดยการใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อ และไม่มีกิจกรรมอื่นใดจะสร้างความมีน้ำใจได้ดีกว่ากิจกรรมทางพลศึกษา ✓

3.5 วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา (Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1) วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

วัสดุ คือสิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่างๆ เชือก ฯลฯ

อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น คานาย ไม้ซอฟท์บอล บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุและ อุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา สถานที่เก็บ และอื่น ๆ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 292-293)

2) สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ ฯลฯ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

3.6 การวัดผลและประเมินผล

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 149-157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจ

เป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความเข้าใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจถามคำถาม เพื่อให้ นักเรียนตอบคำถาม หรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือ ปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกรดหรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

- 1) ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
- 2) ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
- 3) ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
- 4) สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
- 5) สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
- 6) ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบทุกด้าน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน ทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นและสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 416)

ประโยชน์ของการให้คะแนน

- 1) คะแนนจะช่วยชี้บ่งให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียนนั้น
- 2) คะแนน จะช่วยชี้บ่งให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
- 3) คะแนนอาจจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้นยิ่งขึ้นซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนอย่างหนึ่ง
- 4) คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถยิ่งขึ้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 157)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ฮิลล์ (Hill. 1971 : 771-A) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนพลศึกษาของเด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาในรัฐอาร์แคนซัส โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 969 คน จาก 21 โรงเรียน และใช้แบบวัดเจตคติของเอ็คกิงตัน สรุปว่า เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียนและชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน คะแนนวิชาพลศึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยกิตและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลทางด้านเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

จอห์นสัน (Johnson. 1971 : 3761-A) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเจตคติทางพลศึกษากับนักเรียนชายที่มหาวิทยาลัยบริกแฮมยัง การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี 1970-1971 ทำการวัดเจตคติครั้งแรก และครั้งสุดท้าย โดยใช้มาตรวัดเจตคติของแวร์ทั้งชุด และปรากฏผล ดังนี้

- 1) นักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาทั้งในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียนด้วย
- 2) ปรากฏว่า เจตคติทางพลศึกษาระหว่างกลุ่มย่อยที่คัดเลือกไว้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
- 3) เจตคติทางพลศึกษาของนักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนยังคงมีเจตคติที่ดีต่อ

วิชาพลศึกษาตลอดภาคเรียน

งานวิจัยในประเทศ

✓ มิร์รันดา (Miranda. 1977 : 5335-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา โดยทำการศึกษาจากนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยอุสตัน จำนวน 720 คน ที่กำลังลงทะเบียนเรียนกิจกรรมพลศึกษา แบบทดสอบที่ใช้เป็นคำถามวัดบุคลิกภาพ 16 PF. ของแคทเทล (Cattell) และแบบ C อันเป็นแบบทดสอบทางทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษาของเคนยอน (Kenyon) องค์ประกอบ บุคลิกภาพ 16 อย่าง ใช้เป็นตัวแปรไม่คงที่ ส่วนองค์ประกอบ 6 ประการ ของแบบทดสอบทางทัศนคติใช้เป็นตัวแปรคงที่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่กล่าวมา จะมีผลเกี่ยวเนื่องกับองค์ประกอบของทัศนคติในแต่ละส่วน และบุคลิกภาพย่อมแปรเปลี่ยนไปตามทัศนคติ ซึ่งบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางทัศนคติ 5 ใน 6 ประการ และค่าอยู่ในช่วง .270 ถึง .484 การศึกษานี้แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา

วีเลอร์ (Wheeler. 1979 : 2546-A) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนสหศึกษาที่มีต่อทัศนคติ โดยศึกษากับนักเรียนชาย หญิง ระดับ 8 จำนวน

188 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 2 ห้อง ให้จำนวนชายและหญิงเท่ากัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนชายหญิง 2 กลุ่ม เรียนฟุตบอล อีก 2 กลุ่ม เรียนแบดมินตัน โดยมี ผู้สอนทั้งชายและหญิง เครื่องมือวัดทัศนคติใช้แบบวัดของ Wheeler Attitude Inventory ผลการวิจัยปรากฏว่า

1) แบบวัดทัศนคติของ Wheeler เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำและเชื่อถือได้สามารถวัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษาระหว่างชาย หญิง

2) นักเรียนชายและหญิง มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างชาย-หญิง คะแนนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทัศนคติของนักเรียนชายจะเป็นแบบกลาง ๆ ส่วนนักเรียนหญิงแสดงออกมาทางลบ

โฮจจาติ (Hojjati, 1980 : 982-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของพลศึกษาทางสังคม พบว่า

1) แบบวัดทัศนคติของ แวร์ (Weir Physical Education Attitude Inventory) มีความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้

2) นักเรียนมีทัศนคติในทางบวก ต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด

3) มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสรสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน

4) นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติดีกว่านักเรียนเกรด 10

5) นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำ และผิวน้ำตาล

6) นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง

7) นักเรียนแสดงความชอบซึ่งต่อคุณค่าวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะคุณค่าต่อทางร่างกาย ✓

เรย์ (Ray, 1981 : 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษครั้งนี้ ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกใช้นักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนในการทดสอบครั้งที่สองใช้นักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ Kneer มา

ทดสอบ ผลจากการทดสอบพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

โหมจิต แจ่มสกุล (2525 : 39) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษากับสมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชาย และหญิง จำนวน 435 คน จาก 9 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้วัดคือแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย มาตรฐานนานาชาติ และแบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับสมรรถภาพทางกาย และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .731 และ .692 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะมีสมรรถภาพทางกายที่ดีด้วย

✓ นพดล นิลเสถียร (2525 : 3-51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพลศึกษา ทักษะทางกีฬา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะเห็นคุณค่า หรือความสำคัญของการออกกำลังกาย ย่อมนำไปปฏิบัติ หรือฝึกซ้อมเป็นประจำอยู่เสมอ จะทำให้มีทักษะดีขึ้นด้วย หรือในทางตรงกันข้าม การที่นักเรียนได้มีโอกาสเล่นกีฬาที่ตนเองถนัด เป็นประจำอยู่เสมอ ย่อมจะทำให้มีทักษะในการเล่นกีฬา มีความสนุกสนาน และจะมีผลทำให้เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย

ศุภชัย มั่นใจตน (2526 : 60-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา โดยศึกษากับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 720 คน พบว่า

- 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี
- 2) นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน
- 3) นักเรียนในกรุงเทพฯ กับนักเรียนในต่างจังหวัดมีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
- 4) นักเรียนในภาคเหนือกับภาคใต้ มีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

พิจิตร ประวีณวรกุล (2531 : 62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

- 1) นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้น ปี เพศ และสถาบันการศึกษา ไม่มีผลต่อเจตคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษา

3) นิสิตนักศึกษาชายและหญิงที่เรียนอยู่ในสถาบันที่ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่ต่างกัน

4) นิสิตชั้นปีที่ 4 มีเจตคติที่ดีกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อตุลย์ นันทบัญชา (2532 : 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 8 โดยทำการศึกษากับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เขตการศึกษา 8 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 600 คน จาก 26 โรงเรียน ใน 8 จังหวัด พบว่า

1) นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

2) นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ไพบุลย์ ม่วงคำ (2534 : 58) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับประกาศนียบัตร ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนักศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2533 สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 742 คน จากวิทยาลัยเทคนิค 8 แห่ง 8 จังหวัด พบว่า

1) นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี

2) คะแนนเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับค่าคะแนนเฉลี่ยวิชาพลศึกษา ดีมาก ดี ปานกลาง และไม่ดี อย่างน้อย 1 ระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3) คะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาพลศึกษา ปานกลาง แตกต่างไปจากระดับคะแนนเฉลี่ย ดีมาก และดีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พีระ มาลีหอม (2535 : 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนิสิตชาย และ นิสิตหญิง จำนวน 800 คน ที่กำลังลงทะเบียนเรียน วิชากิจกรรมพลศึกษาในภาคปลายปีการศึกษา 2534 พบว่า

1) นิสิตชายและหญิงมีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ในเรื่องเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดคือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา เจตคติที่มีต่ออุปกรณ์ และสิ่งที่ยำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

2) นิสิตชายและหญิง มีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ เช่น ด้านเจตคติทั่วไปที่มีต่อวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การวัดผลประเมินผลนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นได้ว่า ~~เจตคติ~~มีความสำคัญต่อการเรียนวิชาพลศึกษาและการเรียนวิชาพลศึกษาจะสัมพันธ์ผลดีขึ้นอยู่กับการจัดองค์ประกอบภายในกระบวนการเรียนการสอนทุกอย่าง องค์ประกอบเหล่านั้นได้แก่ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชาหลักสูตร การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา ✓

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ยังได้นำเสนอทฤษฎีการจัดการและการบริหารงานดังได้นำเสนอไว้ในบทนี้ ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะเป็นแนวทางในการวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนสำหรับการวิจัยครั้งนี้

✧ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เพศต่างกันจะมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาต่างกัน
2. นักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันจะมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาต่างกัน
3. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันจะมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมุ่งศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนทั้งชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากเขตการศึกษา 7 ในปีการศึกษา 2539 รวม 8 จังหวัด จำนวน 13,138 คน รายละเอียดจำนวนประชากรจำแนกตามจังหวัดแสดงในตาราง 1

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เลือกมาจากประชากรใน 8 จังหวัด มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบ ระดับชั้น (Stratified Random Sampling) และใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยใช้สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่างตามตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 296) ซึ่งกระทำโดย

- 1) กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักเรียนทั้งหมดของแต่ละจังหวัด ให้มีจำนวนมากน้อยตามสัดส่วนของนักเรียน
- 2) จำแนกโรงเรียนในแต่ละจังหวัดว่าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง หรือขนาดเล็ก ซึ่งกรมสามัญศึกษา (2532 : 68) ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ดังนี้คือ
 - โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป
 - โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน
 - โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน
- 3) หาสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่, กลาง, เล็ก จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ 400 คน โดยการเทียบบัญญัติใดอย่าง
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่ได้จะนำมาจำแนกตามเพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ย คือเพศชาย และ หญิงสายการเรียนจะแยกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สายวิทยาศาสตร์ และ สายศิลปศาสตร์ ส่วนเกรดเฉลี่ยจะจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เกรด 1 (0 - 1.99) เกรด 2 (2.00 - 2.99) และเกรด 3 (3.00 - 4.00)

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างและประชากรจากจำนวนโรงเรียน จำนวนชั้นเรียน และ จำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 เขตการศึกษา 7 ปีการศึกษา 2539

ที่	จังหวัด	จำนวนโรงเรียน ที่มีระดับชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย	จำนวน ชั้นเรียน ม. 6	รวมจำนวน นักเรียนชั้น ม. 6	รวมจำนวน กลุ่มตัวอย่าง
1	พิษณุโลก	12	55	2,154	66
2	กำแพงเพชร	18	51	1,340	40
3	ตาก	5	20	934	28
4	นครสวรรค์	19	78	2,514	77
5	พิจิตร	8	32	1,213	37
6	เพชรบูรณ์	21	83	2,196	67
7	สุโขทัย	10	34	1,682	51
8	อุตรดิตถ์	10	32	1,105	34
	รวม	103 *	385 *	13,138 *	400

1. * แหล่งที่มา หน่วยศึกษานิเทศก์ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนใน 8 จังหวัด

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนใน 8 จังหวัด

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
พิษณุโลก	เฉลิมขวัญสตรี	15
	พิษณุโลกพิทยาคม	15
	พิษณุโลกศึกษา	10
	พุทธชินราชพิทยา	10
	พรหมพิรามวิทยา	8
	วังทองพิทยาคม	8 66
กำแพงเพชร	กำแพงเพชรพิทยาคม	8
	วชิรปราการพิทยาคม	8
	คลองขลุงราษฎร์รังสรรค์	8
	คลองสานวิทยา	8
	ลานกระบือวิทยา	8
ตาก	ตากพิทยาคม	10
	ศคฺงปัญญา	10
	บ้านตากประชาวิทยาคาร	8
นครสวรรค์	นครสวรรค์	20
	สตรีนครสวรรค์	20
	นวมินราชูทิศมัธยม	20
	ตากลีประชาสรรค์	10
	ชุมแสงชนูทิศ	7
พิจิตร	พิจิตรพิทยาคม	10
	ตะพานหิน	10
	บางมูลนาคภูมิพิทยาคม	10
	เขตรายทับคล้อพิทยา	7
เพชรบูรณ์	เพชรพิทยาคม	17
	วิทยานุกูลนารี	10
	ท่าแลพิทยาคม	10

ตาราง 2 (ต่อ)

จังหวัด	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
เพชรบูรณ์	หล่มสักวิทยาคม	10
	นาเฉลียงพิทยาคม	10
	หนองไผ่	10
สุโขทัย	สุโขทัย	11
	อุดมครุณี	10
	เมืองเฉลียง	10
	บ้านแก่งวิทยา	10
	ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	10
อุดรดิตถ์	อุดรดิตถ์	10
	อุดรดิตถ์ครุณี	10
	อุดรดิตถ์วิทยา	7
	ลับแลพิทยาคม	7
	รวม	400

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) วัดเจตคติทางพลศึกษามีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิธีของ ลิเคิร์ท สเกล (Likert Scales) ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงปรับปรุงแบบสอบถามมาจากแบบสอบถามของ พิระ มาลีหอม (2535 : 83) และ อุดลย์ นันทปัญญา (2532 : 72)

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จะแบ่งเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามสถานภาพของนักเรียน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตรวจคำตอบ Check list ตามความเป็นจริงของแต่ละคน

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้านต่อไปนี้

- 1) เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
- 2) เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา
- 3) เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 4) เจตคติที่มีต่อบุคลิกภาพลักษณะของผู้สอนพลศึกษา
- 5) เจตคติที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 6) เจตคติที่มีต่อการวัดผลและประเมินผล

ข้อคำถามจะอยู่ในรูปของมาตราส่วนประมาณค่ามีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่องซึ่งกลุ่มตัวอย่าง จะต้องเลือกตอบเพียงข้อเดียว ตามความคิดเห็นของตนเอง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open - ended)

การประมาณค่า ได้กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วยมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4
เห็นด้วย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
เห็นด้วยน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

กำหนดค่าเฉลี่ยคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
4.50 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	เห็นด้วย
1.50 - 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอบถามผู้เกี่ยวข้องตลอดจนสอบถามผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แล้วนำมาสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. สร้างแบบสอบถามโดยดัดแปลง และปรับปรุงแบบสอบถาม มาจากแบบสอบถามของ พีระ มาลีหอม และ อุดลย์ นันทบัญชา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

- (1) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ใช้ในแบบสอบถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. ผศ.ดร.มานพ ภามิตวิไลธรรม
2. รศ.ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์
3. รศ.วาสนา กุณาอภิสิทธิ์
4. ผศ.สิทธิชัย หาญสมบัติ
5. อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์
6. อาจารย์ไพรินทร์ จำลองราษฎร์
7. อาจารย์ภักดี ถินขาว

(2) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขภาษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

(3) นำระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อนั้น ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (วิธีชรรณรัตน์, 2532 : 66)

(4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

(5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจ ปรับปรุงแก้ไข เพื่อดำเนินการต่อไป

(6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องของการใช้ภาษา และหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

(7) นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent) ข้อที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยได้ตามวิธีการของเอ็ดเวิร์ท (ส้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2536 : 185 - 186 ; อ้างอิงมาจาก Edwards , 1975 : 152 - 154)

(8) นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน และรายข้อโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น . 90

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ชูศรี วงศ์รัตน์ : 2530)

1. สูตรการเปรียบเทียบความแตกต่าง

ใช้สูตร t - test Independent

2. สูตรการคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้สูตร Alpha - Coefficient

3. สูตรการพิจารณา ความมากน้อยของคำตอบ ใช้สูตรค่าเฉลี่ย $\bar{X}$

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์โครงการร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
2. ขอนหนังสือจากสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 425 ชุด ได้รับคืน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.12
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science / Pc + หรือ SPSS / PC +) เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำผลตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และร้อยละ แยกประเภทเป็นนักเรียนชาย - หญิง สายการเรียน และเกรดเฉลี่ยทั้ง 3 กลุ่ม
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าเฉลี่ยลำดับที่ (MR) โดยแยกเป็นรายข้อและรายด้านทั้ง 6 ด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ทั้งชายและหญิง และสายการเรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ โดยใช้สถิติ t (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม คือ เกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 โดยแยกเป็นรายข้อ และรวมรายด้านทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ (F - test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
5. ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีการรวบรวมมาจากการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียน จากนั้นนำมาจำแนกและสรุปเป็นรายข้อ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการอภิปรายผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution
F	แทน	ค่า F จากการคำนวณด้วยวิธี Analysis of variance
p	แทน	ค่าความเป็นไปได้ (Probability) ของค่าสถิติที่คำนวณ

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้วิจัยทำการศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 7 ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 400 ชุด จัดแบ่งแบบสอบถาม เป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

- เพศ ชาย จำนวน 190 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.50 ของทั้งหมด
หญิง จำนวน 210 ชุด คิดเป็นร้อยละ 52.50 ของทั้งหมด
- สายการเรียน สายวิทยาศาสตร์ จำนวน 198 ชุด คิดเป็นร้อยละ 49.50 ของทั้งหมด
สายศิลปศาสตร์ จำนวน 202 ชุด คิดเป็นร้อยละ 50.50 ของทั้งหมด
- ระดับเกรดเฉลี่ย จัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม
กลุ่มที่ 1 เกรดเฉลี่ย 0 - 1.99 จำนวน 115 ชุด คิดเป็นร้อยละ 28.75 ของทั้งหมด
กลุ่มที่ 2 เกรดเฉลี่ย 2.00 - 2.99 จำนวน 63 ชุด คิดเป็นร้อยละ 40.75 ของทั้งหมด
กลุ่มที่ 3 เกรดเฉลี่ย 3.00 - 4.00 จำนวน 122 ชุด คิดเป็นร้อยละ 30.50 ของทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำไปกล่าวไว้ในบทที่ 3 แล้ว

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับของเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

ตอนที่ 3 การประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

การแปลผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) แต่ละข้อ นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวของ เบสท์ (Best. 1970 : 189) มีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นข้อนั้นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.99 หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นข้อนั้นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.99 หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นข้อนั้นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.99 หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นข้อนั้นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า มีระดับความคิดเห็นข้อนั้นน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม

สำเร็จรูป การวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPPSS/ PC⁺ (Statistical Package for The Social Sciences Personal Computer Plus) แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนน
เจตคติของนักเรียนที่มีต่ออุดมมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่ออุดมมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
1. อุดมมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษา คือให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	106	146	129	17	2	3.84	.88	10
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนานุคคล ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	166	140	82	12	-	4.15	.84	2
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี	173	131	81	13	2	4.15	.88	2
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง ด้านศีลธรรมจรรยา	38	113	171	68	10	3.25	.93	15
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกา สร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	143	142	94	18	3	4.01	.91	8
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการ เสริมสร้างและรักษาสุขภาพ	281	64	53	2	-	4.56	.73	1
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการ เคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย	112	153	119	14	2	3.89	.86	9
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะ ให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	176	113	91	16	4	4.10	.95	6

ตาราง 3 (ต่อ)

คำถามที่ 1 เจตคติที่มีต่ออุดมมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน มีความสามัคคีในหมู่คณะ	169	131	79	18	3	4.11	.92	4
10. ความอดทน ความเชื่อฟัง การยอมรับ ในสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา	77	139	146	34	4	3.62	.92	12
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	60	109	171	54	6	3.40	.95	14
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อ มั่นในตนเอง	72	122	168	31	7	3.55	.93	13
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จัก วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม	163	137	85	14	1	4.11	.87	4
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการ ทำงานร่วมกัน	87	158	121	31	3	3.73	.91	11
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทาง พลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	157	122	103	14	4	4.03	.93	7
รวม	1980	1920	1693	356	51	3.90	0.96	

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อรายการต่าง ๆ ที่เป็นจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษาโดยส่วนรวมนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) คือข้อความที่กล่าวว่าการออกกำลังกาย มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้าง และรักษาสุขภาพ

นักเรียนเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.55 - 4.15$) กับข้อความต่าง ๆ ในรายการยกเว้น ข้อ 11 คือ ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน และข้อ 4 ที่กล่าวว่า การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา ที่นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.40, 3.25$)

อย่างไรก็ตามการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนค่อนข้างมีความแตกต่างกัน

(S.D. = .73 - .95)

$$\frac{\sum}{N} \times 100 = \text{Percent: } 41$$

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนน

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

$$\frac{100\%}{20} \times 100 = 500\%$$

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา	/ระดับความคิดเห็น/					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
๑. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	70	105	154	41	30	3.36	1.11	5
2. การเรียนรู้รู้คิดในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษา	143	114	122	17	4	3.93	.96	1
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์	31	73	183	87	26	2.99	.98	9
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบ นั้นเป็นการไม่เพียงพอ	74	66	126	79	55	3.06	1.28	7
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	62	92	141	74	31	3.20	1.14	6
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่	98	99	125	52	26	3.47	1.18	4
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในวิชาพลศึกษา	46	80	123	79	72	2.87	1.25	11
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	70	66	126	71	67	3.00	1.31	8
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	60	62	125	85	68	2.90	1.28	10

06

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลัก สูตรวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป	39	34	103	102	122	2.41	1.27	12
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรม ที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬา	94	89	154	49	14	3.50	1.08	3
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง พัฒนา คุณภาพชีวิตของตนเอง สังคมและ ชุมชน	138	115	120	22	5	3.89	.98	2
รวม	925	995	1602	758	520	3.22	1.23	

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและหลัก
สูตร วิชาพลศึกษาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีบางข้อที่เห็นด้วย
มาก ($\bar{X} = 3.50 - 3.93$) คือข้อ 2 ที่กล่าวว่า การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญใน
การเรียนวิชาพลศึกษา ข้อ 12 เห็นด้วยมากกว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนา คุณภาพ
ชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชนและข้อ 11 ที่กล่าวว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจ กรรม
ที่ทำให้เกิดความรู้สึก ซาบซึ้งในกีฬา ส่วนข้อความอื่นๆ ในรายการนั้น นักเรียนเห็นด้วยในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.87 - 3.47$) ยกเว้นข้อ 10 ที่กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป
นั้นนักเรียนเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.41$) และพบว่าความแตกต่างของความคิดเห็นมีมาก
(S.D. = .96 - 1.28)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและหลัก
สูตร วิชาพลศึกษาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะมีบางข้อที่เห็นด้วย
มาก ($\bar{X} = 3.50 - 3.93$) คือข้อ 2 ที่กล่าวว่า การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญใน
การเรียนวิชาพลศึกษา ข้อ 12 เห็นด้วยมากกว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนา คุณภาพ
ชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชนและข้อ 11 ที่กล่าวว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจ กรรม
ที่ทำให้เกิดความรู้สึก ซาบซึ้งในกีฬา ส่วนข้อความอื่นๆ ในรายการนั้น นักเรียนเห็นด้วยในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 2.87 - 3.47$) ยกเว้นข้อ 10 ที่กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป
นั้นนักเรียนเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.41$) และพบว่าความแตกต่างของความคิดเห็นมีมาก
(S.D. = .96 - 1.28)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนน

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จัก ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	156	126	107	8	3	4.06	.89	2
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจ ถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้ อย่างถูกต้อง	155	129	102	14	-	4.06	.88	2
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้น พบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	137	126	120	12	5	3.94	.93	6
4. การเป็นผู้นำชุมชนในด้านสุขภาพ อนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาพลศึกษา	82	134	146	34	4	3.64	.93	9
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมี เหตุผล	70	123	150	46	11	3.48	.99	11
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนาความมี ระเบียบวินัย	147	125	110	16	2	3.99	.92	5
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการ สาธิตให้นักเรียนดู	175	107	95	15	8	4.06	1.00	2

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้ เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ ของนักเรียน	209	101	77	12	1	4.26	.88	1
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิด เป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ	139	102	111	27	21	3.77	1.14	8
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับ ผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น	34	58	96	80	132	2.45	1.30	12
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยก เว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา	30	35	74	49	212	2.05	1.32	13
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นใน การเพิ่มทักษะทางพลศึกษา	119	106	110	34	31	3.62	1.21	10
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความ สนใจ	120	129	119	22	10	3.81	1.00	7
รวม	1573	1401	1417	369	440	3.63	1.23	

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อข้อความเกี่ยวกับวิธีสอนและการ
กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับที่เรียกได้ว่ามาก ($\bar{X} = 3.63$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
จะเห็นว่า ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.62 - 4.26$) มี 10 ข้อ สำหรับข้อ 5 กิจกรรม
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจอย่างมีเหตุผลนั้น นักเรียนเห็นด้วย

ปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนข้อ 10 ที่กล่าวว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มี
พรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น และข้อ 11 นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียน
วิชาพลศึกษานั้นเห็นด้วยน้อย ($\bar{X} = 2.05 - 2.45$)

ความแตกต่างของการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนมีมาก (S.D. = .88 - 1.32)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนน
เจตคติของนักเรียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัด ในวิชาที่ตนสอน	296	74	27	1	2	4.65	.66	2
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธา พูดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้	267	77	49	5	2	4.50	.79	10
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรม แก่นักเรียนทุกคน	302	70	23	4	1	4.67	.65	1
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ บุคคลทั่วไป	266	94	35	5	-	4.55	.70	5
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดีมี ร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ	267	81	47	4	1	4.52	.75	7
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	262	94	33	9	2	4.51	.78	8
7. ครูผู้สอนควรเป็นผู้มีระเบียบวินัยเข้า ห้องสอนและออกห้องสอนตรงเวลา	249	96	43	7	5	4.44	.84	12
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดี คือ ใจเย็น ไม่โกรธง่าย หรืออารมณ์เสีย	301	59	33	6	1	4.63	.72	3

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R
	5	4	3	2	1			
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นนักประชาธิปไตย	240	89	59	8	4	4.38	.87	15
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้ง ชั่วโมงการสอน	248	89	48	11	4	4.41	.87	14
11. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการ สอน	292	70	26	12	-	4.60	.74	4
12. ครูผู้สอนต้องมีความเป็นกันเองกับ นักเรียน	268	84	35	13	-	4.51	.78	8
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้ นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา	258	78	44	15	5	4.42	.91	13
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอนและ การปกครองชั้นเรียน	256	89	46	7	2	4.47	.80	11
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับ นักเรียนได้เป็นอย่างดี	268	86	39	5	2	4.53	.76	6
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิ ทางพลศึกษาโดยตรง	188	107	73	24	8	4.10	1.03	16
รวม	4228	1337	660	136	39	4.50	0.80	

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาอย่างมากที่สุดจำนวน 10 ข้อ ($\bar{X} = 4.50 - 4.67$) คือ ข้อ 1,2,3,4,5,6,8,11 และ 15

สำหรับข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ 6 ข้อที่เหลือ ($\bar{X} = 4.10 - 4.47$) แต่ถ้าพิจารณาโดยรวมแล้ว นักเรียนมีเจตคติทางด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษามากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) การแสดงเจตคติของนักเรียนมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ($S.D. = .65 - 1.03$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของนักเรียนที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา	221	107	68	2	2	4.35	.81	3
2. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง	227	110	60	-	3	4.39	.79	1
3. การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	228	91	71	9	1	4.34	.86	5
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนดียิ่งขึ้น	226	103	60	8	3	4.35	.86	3
5. การจัดเตรียมอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย	230	109	51	9	1	4.39	.81	1
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ได้ตลอดเวลา	199	129	63	7	2	4.29	.82	6

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม	161	128	91	15	5	4.06	.94	9
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการ สอนไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป	175	122	82	15	6	4.11	.95	7
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยน เครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ต้องมี	201	82	90	16	11	4.11	1.06	7
รวม	1868	981	636	81	34	4.27	0.89	

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักเรียนที่มีเจตคติต่อข้อความเกี่ยวกับการจัด
วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมาก ($\bar{X} = 4.27$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความเห็นด้วยอย่างมากเช่นกัน ($\bar{X} = 4.06 - 4.39$)
การให้คำตอบเพื่อแสดงความเห็นแตกต่างกันค่อนข้างมาก (S.D. = .79 - 1.06)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลำดับที่ค่าเฉลี่ย (M.R.) ของคะแนน

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	M.R.
	5	4	3	2	1			
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษา ต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน	170	111	94	17	8	4.04	1.00	1
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้ง กลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน	84	90	120	49	57	3.23	1.30	9
3. การวัดผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาควรมี คะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	118	98	116	43	25	3.60	1.19	6
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัด สอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ของนักเรียน	104	156	109	24	7	3.81	.94	2
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ววิชาพล ศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด	95	90	124	56	35	3.38	1.23	8
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	119	119	123	26	13	3.76	1.05	4
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษา ไม่ควรมีการสอบตก	159	82	97	39	23	3.78	1.22	3
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการ สอบข้อเขียนบรรยาย	145	77	97	49	32	3.63	1.29	5
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัด ความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน	118	80	119	43	40	3.48	1.28	7
รวม	1112	903	999	346	240	3.64	1.20	

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อการวัดผลประเมินผลของนักเรียนอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.64$)

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีข้อที่เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.60 - 4.04$) เป็นจำนวน
6 ข้อ คือข้อ 1,3,4,6,7 และข้อ 8

ส่วนข้อที่เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.23 - 3.48$) คือที่เหลือ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2,5 และ 9

การแสดงเจตคติของนักเรียนมี ความแตกต่างกันมาก (S.D. = .94 - 1.30)

ตาราง 9 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงที่มีต่อ
จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่จุดมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาคือ ให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4.05	.88	9	3.65	.83	10	4.64	.00**
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนา บุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา	4.29	.82	4	4.01	.85	2	3.29	.00**
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติให้มีสุขภาพดี	4.32	.82	3	3.99	.91	3	3.72	.00**
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง ด้านศีลธรรมจรรยา	3.31	.95	15	3.20	.91	15	1.18	.23
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาส สร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.18	.89	8	3.85	.90	7	3.67	.00**
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการ เสริมสร้างและรักษาสุขภาพ	4.70	.61	1	4.42	.81	1	3.81	.00**
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการ เคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย	4.05	.84	9	3.75	.86	9	3.57	.00**
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะ ให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.26	.87	7	3.95	.99	5	3.24	.00**

ตาราง 9 (ต่อ)

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่ออุดมหมายของวิชา พลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.27	.87	6	3.96	.94	4	3.47	.00**
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การยอมรับใน สิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา	3.78	.91	12	3.48	.90	12	3.38	.00**
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	3.57	1.00	14	3.25	.86	14	3.45	.00**
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อ มั่นในตนเอง	3.65	.95	13	3.45	.90	13	2.16	.03*
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จัก วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม	4.34	.76	2	3.91	.92	6	5.06	.00**
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการ ทำงานร่วมกัน	3.94	.91	11	3.54	.86	11	4.48	.00**
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทาง พลศึกษาไปใช้เวลาว่างเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	4.24	.88	5	3.48	.94	8	4.29	.00**
รวม	4.06	.55		3.75	.55		5.65	.00**

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า เจตคติของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษาแตกต่างกัน (ค่า t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบหมดยกเว้นข้อ 4 ซึ่งกล่าวว่าการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยาเท่านั้นที่มีความเห็นไม่แตกต่าง กัน ($p = .23$)

จากการเรียงลำดับค่าเฉลี่ย (MR) จะเห็นว่าทั้งสองเพศให้ความเห็นในลำดับที่เหมือนกัน และคล้ายคลึงกันเกือบหมดทุกข้อ

ความเห็นของนักเรียนชายและหญิงจัดอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ($3.50 < \bar{X} < 4.49$) มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่นักเรียนชายเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) คือข้อ 6 ที่กล่าวว่า การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ

การแสดง เจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ($S.D. = .16 - 1.00$)

จากค่า t และ p ที่เป็นภาพรวมแสดงว่านักเรียนชายกับหญิงมีเจตคติต่อจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.75, 4.06$) จะเห็นว่าเจตคติของนักเรียนที่มี ต่อ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากทั้งคู่

ตาราง 10 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อเนื้อหาวิชา
และหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและ หลักสูตรวิชาพลศึกษา	ชาย		M R	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับ ในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.54	1.18	4	3.19	1.01	5	3.12	.00**
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่ง สำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.12	.90	1	3.77	.97	2	3.70	.00**
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทาง วิทยาศาสตร์	3.05	1.00	8	2.93	.97	10	1.21	.22
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบ นั้นเป็นการไม่เพียงพอ	3.15	1.40	7	2.98	1.16	9	1.32	.18
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับวิชาอื่น ๆ	3.30	1.17	6	3.10	1.11	6	1.76	.08
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่	3.69	1.19	3	3.28	1.13	4	3.55	.00**
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในวิชา พลศึกษา	2.84	1.29	10	2.90	1.21	11	.46	.64
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชา เลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	2.93	1.33	9	3.06	1.28	7	-1.03	.30

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและ หลักสูตรวิชาพลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	2.78	1.34	11	3.00	1.21	8	-1.76	.07
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป	2.17	1.23	12	2.63	1.26	12	-3.67	.00**
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ ทำให้เกิดความซาบซึ้งในกีฬา	3.62	1.05	4	3.38	1.10	3	2.23	.02*
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และ ชุมชน	4.01	.93	2	3.79	1.02	1	2.19	.02**
รวม	3.26	.57		3.17	.59		1.68	.09

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าทางด้านเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเห็นในข้อความต่าง ๆ แตกต่างกัน ($p < .05$) และคล้ายคลึงกัน ในอัตราส่วนครึ่งต่อครึ่ง ข้อที่แสดงความเห็นแตกต่างกันได้แก่ ข้อ 1, 2, 6, 10, 11 และ 12 ส่วนข้อที่แสดงความเห็นไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ข้อ 3, 4, 5, 7, 8 และ 9

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จะเห็นว่าข้อที่ให้อันดับสูงสุดสำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่คล้ายคลึงกันมี 2 ข้อคือ ข้อ 2 และข้อ 12 สำหรับนักเรียนชายมีความเห็นในระดับมาก 5 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 6, 11 และ 12 ในขณะที่นักเรียนหญิงมีความเห็นในระดับมากเพียง 2 ข้อ คือ ข้อ 2 และข้อ 12 ข้ออื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมานี้ ทั้งสองเพศให้ความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าความเห็นในเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนเพศใดก็ตาม มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ($S.D. = .90 - 1.40$)

ถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในภาพรวมจะเห็นว่าทั้งนักเรียนชายและหญิงลงความเห็นด้วยกับเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17, 3.26$)

ตาราง 11 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อวิธีสอน
และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิชาสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.18	.90	3	3.94	.87	3	2.77	.00**
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจ ถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้ อย่างถูกต้อง	4.21	.82	2	3.92	.91	5	3.22	.00**
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้นพบ ความสามารถทางการกีฬาของตนเอง	4.16	.85	4	3.74	.96	6	4.66	.00**
4. การฝึกความเป็นผู้นำชุมชนในด้าน สุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชา พลศึกษา	3.78	.95	9	3.50	.89	10	3.08	.00**
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจอย่างมี เหตุผล	3.63	.99	11	3.35	.98	11	2.87	.00**
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนาความมี ระเบียบวินัย	4.02	.93	6	3.97	.91	2	.59	.55
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการ สาธิตให้นักเรียนดู	4.16	1.01	4	3.97	.98	2	1.97	.04*

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิชาสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้ เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ ของนักเรียน	4.40	.84	1	4.13	.91	1	3.09	.00**
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิด เป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ	3.82	1.14	8	3.73	1.15	7	.72	.47
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น	2.40	1.31	12	2.50	1.30	12	-.80	.42
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยก เว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา	1.98	1.34	13	2.11	1.29	13	-1.02	.30
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นใน การเพิ่มทักษะทางพลศึกษา	3.72	1.23	10	3.52	1.19	9	1.59	.11
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความ สนใจ	3.92	1.02	7	3.72	.97	8	1.97	.05*
รวม	3.72	.51		3.55	.51		3.42	.00**

** p < .01

* p < .05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีทั้งที่แตกต่างกันและคล้ายคลึงกัน

ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 มี 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1,2,3,4,5,7,8 และ13 ส่วนข้อที่ลงความเห็นคล้ายคลึงกันได้แก่ ข้อ 6,9,10,11 และ12

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จะเห็นได้ว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ให้ความสำคัญของข้อ 8 คือ กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40 - 4.13$)

สำหรับลำดับที่ (MR) ที่เรียงไว้นั้นจะเห็นว่ามีทั้งที่เหมือนกันและคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันก็เพียงเล็กน้อย

อย่างไรก็ตามความเห็นของทั้งสองเพศ มีทั้งระดับที่เห็นด้วยมากและปานกลาง จะมีน้อยคือ ข้อ 11 และข้อ 10 ($\bar{X} = 1.98 - 2.40$)

อาจกล่าวได้ด้วยว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงมีความกระจัดกระจายกันค่อนข้างมาก (S.D. = .82 - 1.34)

จากค่า t และค่า p รวมแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมนักเรียนชายและหญิงมีเจตคติต่อวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ถึงแม้ว่านักเรียนชายจะเห็นด้วยต่อข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนหญิงแต่จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมจะเห็นว่าการเห็นด้วยนั้นอยู่ในระดับมากทั้งคู่ ($\bar{X} = 3.72, 3.55$)

ตาราง 12 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อ
บุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัด ในวิชาที่ตนสอน	4.64	.69	1	4.66	.63	3	-.30	.76
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธา พูดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้	4.49	.82	7	4.51	.76	12	-.25	.80
3. ครูผู้สอนควรให้ความรักความยุติธรรม แก่นักเรียนทุกคน	4.62	.69	2	4.71	.61	2	-1.43	.15
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับ บุคคลทั่วไป	4.51	.75	6	4.58	.65	7	-.99	.32
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดีมี ร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ	4.52	.76	4	4.52	.75	11	-.04	.97
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อย เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.43	.84	10	4.58	.71	7	1.85	.06
7. ครูผู้สอนควรเป็นผู้มีระเบียบวินัยเข้า ห้องสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา	4.33	.91	14	4.53	.77	10	-2.39	.01*
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตใจที่ดี คือใจเย็น ไม่โกรธง่าย หรือ อารมณ์เสีย	4.52	.82	4	4.72	.59	1	-2.83	.00**

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นนักประชาธิปไตย	4.32	.94	15	4.43	.81	14	-1.22	.22
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งชั่วโมงสอน	4.40	.85	13	4.42	.90	15	-.21	.83
11. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.55	.80	3	4.65	.67	4	-1.34	.18
12. ครูผู้สอนต้องมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	4.47	.83	9	4.55	.74	9	-.93	.35
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้ นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา	4.41	.94	12	4.42	.88	15	-.14	.89
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอน และการปกครองชั้นเรียน	4.48	.76	8	4.46	.83	13	.34	.73
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับ นักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.42	.79	11	4.62	.71	5	-2.67	.00**
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิ ทางพลศึกษาโดยตรง	4.05	1.02	16	4.15	1.03	16	-.91	.36
รวม	4.45	.57		4.53	.50		-1.55	.12

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าเจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษานั้น ความแตกต่างของความเห็น (ค่า t) ส่วนมากไม่แตกต่างกันจะมีที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > .05$) เพียง 3 ข้อ คือ 7,8 และ 15

ผลจากการเรียงลำดับที่ (MR) ของทั้งสองเพศ พบว่าแตกต่างกันเป็นส่วนมาก จะเรียงลำดับเดียวกันเพียง 3 ข้อ คือ ข้อ 3, 12 และ 16 สำหรับข้อ 3 ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนนั้น เป็นข้อที่ทั้งสองเพศลงความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, 4.72$) ส่วนข้ออื่นนั้นเห็นด้วยในสองระดับคือ ระดับมาก ($3.50 < \bar{X} < 4.49$) และระดับมากที่สุด ($4.50 < \bar{X} < 5.00$)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากตารางอธิบายได้ว่าการแสดงความคิดเห็น มีความแตกต่างกันในระดับค่อนข้างมาก ($S.D. = .59 - 1.02$)

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม จะเห็นว่าทั้งนักเรียนชายและหญิงลงความเห็นคนละระดับ นักเรียนชายให้ระดับมาก แต่นักเรียนหญิงให้ระดับมากที่สุด

ตาราง 13 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อการจัด
วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียน สนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา	4.48	.80	3	4.23	.80	4	3.12	.00**
2. ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้ พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง	4.47	.78	4	4.32	.79	1	1.89	.05*
3. การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	4.43	.85	5	4.25	.86	3	2.14	.03*
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหาย จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน ดียิ่งขึ้น	4.49	.83	2	4.22	.86	5	3.18	.00**
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม ในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิ ภาพที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย	4.50	.78	1	4.29	.82	2	2.60	.01*
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อ การนำมาใช้ได้ตลอดเวลา	4.35	.77	6	4.22	.87	6	1.56	.11
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม	4.25	.87	7	3.89	.96	9	3.90	.00**

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป	4.18	.98	9	4.04	.92	7	1.53	.12
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่อง แต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี	4.23	.99	8	4.00	1.10	8	2.20	.02*
รวม	4.38	.60		4.16	.68		3.31	.00**

**p < .01

* p < .05

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าเจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ความแตกต่างของระดับความ คิดเห็น (ค่า t) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 6 และ ข้อ 8 ที่มีความแตกต่างกันบ้างแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พิจารณาจากการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) พบว่าเกือบเหมือนกันหมด ข้อที่ให้อันดับที่เหมือนกันคือ ข้อ 6 ที่ว่า สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ได้ตลอดเวลา ข้อ 9 เช่นเดียวกันคือ สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของเจตคติที่แสดงออกมา พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.50 - 4.49) ทุกข้อยกเว้นข้อ 5 ที่ว่า การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วยนั้นนักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.50)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากตารางแสดงให้เห็นว่าการแสดงเจตคติมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก (S.D. = .77 - 1.10)

จากค่า t และ p รวมแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและหญิงมีระดับเจตคติต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแม้ว่านักเรียนชายมีเจตคติต่อเรื่องนี้มากกว่านักเรียนหญิงก็จริง แต่ความคิดเห็นยังอยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่มีต่อ
การวัดผลประเมินผล

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.11	.99	1	3.98	1.01	1	1.34	.18
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน	3.27	1.36	9	3.20	1.24	9	.60	.54
3. การวัดผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	3.77	1.15	4	3.44	1.20	7	2.75	.00**
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	3.94	.88	2	3.70	.99	3	2.57	.00**
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ววิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด	3.54	1.25	7	3.24	1.19	8	2.44	.01*
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.91	.98	3	3.62	1.08	5	2.80	.00
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบตก	3.69	1.27	5	3.87	1.17	2	-1.44	.15

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมิณผล	ชาย		MR	หญิง		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบ ข้อเขียนบรรยาย	3.57	1.32	6	3.69	1.27	4	-.90	.37
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัดความ สามารถที่แท้จริงของนักเรียน	3.51	1.26	8	3.45	1.30	6	.41	.67
รวม	3.70	.64		3.57	.37		1.82	.07

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนชายและหญิง ที่มีต่อการวัดผลและประเมินผล พบความแตกต่างของความคิดเห็น (ค่า t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึงครึ่งหนึ่งของรายการ คือ ข้อ 3,4,5 และ 6 ($p < .05$) ส่วนข้อที่ไม่แตกต่าง ($p > .05$) มี 5 ข้อ คือ 1,2,7,8 และ 9

เมื่อนำค่าการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนชายและหญิงมาพิจารณาพบว่าคล้ายคลึงกัน สำหรับข้อ 1 การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจนนั้น ลำดับที่ของค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 เช่นเดียวกันทั้งหญิงและชาย และเจตคติทั้งนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางหมดทุกข้อ ($3.20 > \bar{X} > 4.11$)

ความแตกต่างของการแสดงเจตคติในเรื่องนี้อาจกล่าวได้ว่ามีมาก ($.98 > S.D. > 1.36$) แต่จากภาพรวมค่า t และ p ที่แสดงไว้ทำให้อธิบายได้ว่าโดยส่วนรวมแล้วความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกัน
ต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาคือ ให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	3.79	.87	11	3.89	.89	9	-1.11	.26
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคล ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.19	.80	2	4.10	.88	4	1.10	.27
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการปฏิบัติให้มีสุขภาพดี	4.11	.87	5	4.18	.89	2	-.75	.45
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง ด้านศีลธรรมจรรยา	3.27	.91	15	3.22	.95	15	.54	.59
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาส สร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.05	.86	7	3.96	.96	8	.98	.32
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการ เสริมสร้างและรักษาสุขภาพ	4.59	.70	1	4.52	.76	1	.97	.33
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการ เคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย	3.96	.90	9	3.82	.82	10	1.65	.10
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะ ให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.15	.87	4	4.04	1.02	6	1.12	.26
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียน มีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.11	.85	5	4.11	.98	3	-.03	.97
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การยอมรับใน สิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา	3.68	.90	12	3.56	.93	12	1.28	.20
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	3.44	.97	19	3.36	.92	14	.87	.38

ตาราง 15 (ต่อ)

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่ออุดมมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.60	.95	13	3.50	.91	13	1.03	.30
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม	4.17	.86	3	4.06	.89	5	1.22	.22
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน	3.80	.88	10	3.67	.93	11	1.43	.15
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	4.02	.90	8	4.04	.97	6	-.21	.83
รวม	3.93	.57		3.87	.57		1.04	.29

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าการแสดงเจตคติของนักเรียนจากสายการเรียนต่างกันที่มีต่ออุดมมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์แสดงเจตคติ (ค่า t) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งกล่าวได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนสายใดก็ตามจะมีเจตคติต่ออุดมมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตัวเลขการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) แสดงว่าการเรียงลำดับที่ค่าเฉลี่ยของเจตตินักเรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์มีความเหมือนและคล้ายคลึงกัน

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของข้อมูลกล่าวได้ว่า การแสดงเจตคติของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($3.22 < \bar{X} < 4.19$) ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่เรียงไว้ (MR) เป็นอันดับแรก คือข้อ 6 ที่ว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ที่นักเรียนเห็นด้วยอย่างมากที่สุด ($4.52 < \bar{X} < 4.59$)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อธิบายได้ว่าการแสดงเจตคติมีความแตกต่างกันมาก ($S.D. = .70 - 1.02$)

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในภาพรวม อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์ มีเจตคติต่ออุดมมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93, 3.87$)

ตาราง 16 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อเนื้อหาและ
หลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.43	1.15	5	3.28	1.06	5	1.32	.18
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา	3.95	.94	1	3.91	.97	2	.46	.64
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์	3.01	.96	8	2.97	1.01	9	.40	.68
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบ นั้นเป็นการไม่เพียงพอ	3.01	1.35	8	3.11	1.21	7	-.81	.42
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	3.11	1.16	6	3.28	1.12	5	-1.54	.12
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่	3.45	1.16	4	3.50	1.19	3	-.38	.70
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในวิชาพลศึกษา	2.69	1.25	11	3.04	1.23	8	-2.80	.00**
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.04	1.33	7	2.96	1.28	10	.65	.51
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	2.93	1.26	10	2.86	1.29	12	.57	.56
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป	2.36	1.23	12	2.46	1.30	11	-.72	.42
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬา	3.55	1.03	3	3.44	1.13	4	1.01	.31

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลัก สูตรวิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และ ชุมชน	3.81	.98	2	3.97	.98	1	-1.60	.11
รวม	3.20	.60		3.23	.57		-.60	.54

** $p < .01$

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์ ที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ค่า t) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ข้อ 7 ที่นักเรียนสายศิลปศาสตร์แสดงระดับเจตคติสูงกว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์ การเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของเจตคตินักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นไปในทำนองเดียวกัน

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากตารางอธิบายได้ว่า มี 4 ข้อคือ 2,6,11,12 คือ ข้อที่นักเรียนแสดงความเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50 - 3.97$) คือข้อ 2 การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา ข้อ 6 เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองสังคมและชุมชน ส่วนข้อ 11 หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่ มีเฉพาะนักเรียนสายศิลปศาสตร์เท่านั้นที่แสดงความเห็นด้วยในระดับนี้ และข้อ 12 เนื้อหาวิชาพลศึกษา ควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬานั้น นักเรียนสายวิทยาศาสตร์ให้ความเห็นด้วยในระดับมาก

สำหรับข้ออื่นการแสดงเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69 - 3.40$) และพบว่าการให้ความเห็นมีความแตกต่างกันอยู่มาก (S.D. = .94 - 1.35)

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยภาพรวม อาจกล่าวได้ว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์มีเจตคติต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.11	.84	2	4.00	.94	4	1.24	.21
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง	4.02	.90	3	4.09	.86	3	-.83	.40
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางกีฬาของตนเอง	3.97	.90	7	3.91	.96	7	.74	.46
4. การฝึกความเป็นผู้นำ ชุมชนในด้านสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาพลศึกษา	3.62	.91	9	3.65	.95	8	-.29	.77
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	3.53	.91	11	3.44	1.07	11	.85	.39
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนาความมีระเบียบวินัย	3.98	.92	6	4.00	.92	4	-.16	.87
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนดู	4.01	1.04	4	4.11	.95	2	-.99	.32
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.31	.84	1	4.20	.92	1	1.24	.21
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ	3.62	1.21	9	3.92	1.06	6	-2.62	.00**

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสมสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น	2.45	1.31	12	2.45	1.30	12	.07	.94
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา	2.08	1.34	13	2.02	1.29	13	.46	.64
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางพลศึกษา	3.70	1.15	8	3.53	1.26	10	1.34	.18
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ	4.00	.96	5	3.63	1.00	9	3.75	.00**
รวม	3.65	.52		3.61	.51		.69	.49

** $p < .01$

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความแตกต่างกัน (ค่า t) ของการแสดงเจตคติของนักเรียนเพียง 2 ข้อ คือข้อ 9 กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ ที่นักเรียนสายศิลปศาสตร์ ให้ระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า และข้อ 13 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจนั้น นักเรียนสายวิทยาศาสตร์ กลับให้ระดับความเห็นสูงกว่านักเรียนสายศิลปศาสตร์

ลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนสองกลุ่มมีความเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันมากคือข้อ 13 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ระดับความคิดเห็นของนักเรียนสองกลุ่มนี้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53 - 4.31$) แทบทุกข้อ มีเพียง 3 ข้อ ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 5, 10 และ 11

ความแตกต่างของการแสดงเจตคติมีมาก (S.D. = .84 - 1.34) จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมพบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65, 3.61$)

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อบุคลิกลักษณะของ
ผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ลึกและมีความ ถนัดในวิชาที่ตนสอน	4.65	.65	3	4.64	.66	1	.12	.90
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธา พูดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้	4.52	.79	11	4.48	.79	6	.50	.61
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรม แก่นักเรียนทุกคน	4.71	.64	1	4.62	.65	2	1.28	.20
4. ครูผู้สอนควรมีนุยขสัมพันธ์ที่ดีกับ บุคคลทั่วไป	4.65	.60	3	4.45	.77	9	2.95	.00**
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยมีร่างกาย แข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ	4.57	.70	7	4.47	.80	7	1.39	.16
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสม กับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.55	.70	8	4.47	.84	7	1.09	.27
7. ครูผู้สอนควรเป็นผู้มีระเบียบวินัย เข้า ห้องสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา	4.52	.75	11	4.36	.92	12	1.94	.05*
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดี คือใจเย็น ไม่โกรธง่าย หรืออารมณ์เสีย	4.67	.68	2	4.59	.75	3	1.08	.28
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นนักประชาธิปไตย	4.45	.82	15	4.30	.92	15	1.74	.08
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละ ทิ้งชั่วโมงสอน	4.47	.83	13	4.35	.91	14	1.46	.14
11. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการ สอน	4.64	.68	5	4.56	.79	4	.97	.33

ตาราง 18 (ต่อ)

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของ ผู้สอนวิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
12. ครูผู้สอนต้องมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	4.60	.72	6	4.43	.83	10	2.11	.03*
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้ นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา	4.47	.86	13	4.36	.96	12	1.24	.21
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอนและ การปกครองชั้นเรียน	4.53	.77	10	4.42	.82	11	1.36	.17
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับ นักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.55	.78	8	4.50	.74	5	.60	.55
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิ ทางพลศึกษาโดยตรง	4.11	1.01	16	4.10	1.05	16	.07	.94
รวม	4.54	.52		4.44	.54		1.82	.06

** $p < .01$ * $p < .05$

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์ ที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษามี ความแตกต่างของการแสดงความคิดเห็น (ค่า t) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 3 ข้อ คือ ข้อ 4, 7 และ 12

ลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มคล้ายคลึงและบางข้อก็เหมือนกัน มี 5 ข้อ ที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มแสดงความเห็นด้วยอย่างมากที่สุดได้แก่ ข้อ 11 ครูผู้สอนควรมความรู้ดี และมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน ข้อ 3 ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน ข้อ 8 ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดีคือใจเย็นไม่โกรธง่ายหรืออารมณ์เสีย ข้อ 1 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน ข้อ 15 ครูผู้สอนที่ดี ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามระดับเจตคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่มค่อนข้างสูงทุกข้อ ส่วนการกระจาย การแสดงเจตคติก่อนข้างมาก (S.D. = .60 - 1.05)

จากภาพรวม แม้จะไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็จริง แต่การให้ระดับความเห็นด้วยกับบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา อยู่กันคนละระดับ คือนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ให้ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) แต่นักเรียนสายศิลปศาสตร์ให้ระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

ตาราง 19 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกันต่อการจัด
วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์และสิ่ง อำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการ สอนวิชาพลศึกษา	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียน สนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา	4.47	.78	3	4.24	.82	3	2.88	.00**
2. ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้ พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง	4.53	.70	1	4.25	.84	2	3.55	.00**
3. การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้ เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	4.45	.82	5	4.22	.88	5	2.76	.00**
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียน เกิดความมั่นใจในการเรียนดียิ่งขึ้น	4.47	.80	3	4.23	.89	4	2.84	.00**
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมใน การเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย	4.50	.73	2	4.28	.86	1	2.71	.00**
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อ การนำมาใช้ได้ตลอดเวลา	4.37	.77	6	4.20	.87	6	2.01	.04*
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและ ดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม	4.14	.89	9	3.98	.98	9	1.66	.09
8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่ จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป	4.16	.90	8	4.06	1.00	7	1.02	.31
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่อง แต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี	4.17	1.01	7	4.05	1.10	8	1.06	.29
รวม	4.36	.62		4.17	.67		2.97	.00**

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปศาสตร์ ที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พิจารณาจากการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของระดับเจตคติของนักเรียน จะเห็นว่าเกือบเหมือนกันหมดทุกข้อ

ความแตกต่าง (ค่า t) ผลของระดับความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7,8,9 เท่านั้นที่การให้ระดับเจตคติไม่แตกต่างกัน

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผลระดับเจตคติอยู่ในเกณฑ์มากเกือบทุกข้อยกเว้น ข้อ 2 ที่ว่าควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง ที่นักเรียนสายวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยมากที่สุด และข้อ 5 ที่ว่าการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดี ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ เห็นด้วยมากที่สุดเช่นกัน

ความแตกต่างของการแสดงความคิดเห็นมีมาก ($S.D. = .70 - 1.10$) จากค่า t และ p รวมแสดงว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในภาพรวมมาพิจารณาประกอบด้วย จะเห็นว่าการลงความเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มยังอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, 4.17$)

ตาราง 20 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีสายการเรียนต่างกัน
ต่อการวัดผลประเมินผล

13/11/20
- 2005 f

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	สายวิทย์		MR	สายศิลป์		MR	t	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษา ต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.03	.97	1	4.05	1.03	1	-.19	.85
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้ง กลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน	3.14	1.32	9	3.32	1.28	8	1.38	.16
3. การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมี คะแนนทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี	3.45	1.22	7	3.74	1.14	3	-2.39	.01*
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบ ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของ นักเรียน	3.92	.94	2	3.70	.93	4	2.40	.01*
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ววิชาพล ศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด	3.51	1.19	6	3.25	1.26	9	2.10	.03*
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมี ความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.75	1.00	4	3.76	1.09	2	-.09	.92
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ ควรมีการสอบตก	3.89	1.18	3	3.67	1.26	5	1.80	.07
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการ สอบข้อเขียนบรรยาย	3.68	1.31	5	3.58	1.27	6	.71	.47
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัด ความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน	3.43	1.28	8	3.52	1.28	7	-.66	.50
รวม	3.65	.65		3.62	.74		.35	.72

* p < .05

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์ที่มีต่อการวัดผลและประเมินผล การวิเคราะห์ข้อมูล พบความแตกต่างของการแสดงความคิดเห็นที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 3 ข้อคือ 3, 4 และ 5

ผลเปรียบเทียบการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) พบว่าทั้งสองกลุ่มแสดงเจตคติในระดับมาก ($\bar{X} > 3.50$) มีเพียงข้อ 2 ที่ว่าการวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคและปลายภาคเรียนที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ($\bar{X} = 3.14$ และ 3.32) ส่วนข้อ 3, 5 และข้อ 9 นั้นค่าเฉลี่ยจะสูงกว่า ข้อ 2 เล็กน้อย

ข้อที่ค่าเฉลี่ย มีความเห็นมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือข้อ 1 ที่กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่อยู่ระหว่าง .93 - 1.32 แสดงว่าการแสดงความคิดเห็นมีความเห็นแตกต่างกันมาก

เมื่อนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในภาพรวมมาพิจารณาจะเห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการวัดผลประเมินผลในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65 - 3.62$)

ตาราง 21 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อจุดมุ่งหมายของ
วิชาพลศึกษา

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR		
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชา พลศึกษาคือให้สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	3.91	.89	10	3.80	.83	10	3.82	.93	10	.54	.58
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการ พัฒนาบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.47	.81	2	4.04	.86	7	4.16	.84	2	2.50	.08
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติ ตนให้มีสุขภาพดี	4.22	.83	3	4.15	.86	2	4.06	.95	6	.98	.37
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริม สร้างด้านศีลธรรม	3.15	.92	15	3.27	.89	15	3.31	.98	15	.90	.40
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมี โอกาสสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	3.98	.95	9	4.00	.87	8	4.04	.94	7	.12	.88
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญ ในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ	4.64	.66	1	4.52	.76	1	4.53	.76	1	1.0	.35
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริม การเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี	3.90	.84	8	3.88	.89	9	3.90	.85	9	.03	.96
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้าง บุคลิกลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็น นักกีฬา	4.13	1.00	5	4.06	.96	6	4.11	.89	3	.20	.81
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้ นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ	4.08	.98	7	4.12	.91	3	4.11	.88	3	.06	.93
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การ ยอมรับในสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้ จากวิชาพลศึกษา	3.55	.99	12	3.59	.90	12	3.73	.87	12	1.31	.27

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา	เกรด 1		MR	เกรด 2		MR	เกรด 3		MR	F	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชา พลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน	3.47	.98	13	3.32	.94	14	3.45	.91	14	.34	1.05
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมี ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.34	.95	14	3.57	.89	13	3.62	.95	13	1.19	.30
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้ เรียนรู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูก ต้องเหมาะสม	4.20	.85	4	4.07	.90	4	4.09	.86	5	.71	.48
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก การทำงานร่วมกัน	3.60	.99	11	3.77	.83	11	3.80	.91	11	1.64	.19
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทาง พลศึกษาไปใช้ในเวลาวางเพื่อให้เกิด ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	4.05	.98	6	4.07	.89	4	3.92	.94	8	1.19	.30
รวม	3.91	.57		3.88	.56		3.91	.59		.09	.90

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา การแสดงความแตกต่างของนักเรียนเกรด 1 เกรด 2 เกรด 3 ด้วยค่า F ให้ค่า P ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ อธิบายได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นักเรียนระดับไหนก็ตาม ล้วนมีเจตคติต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ไปในแนวเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (MR) ทั้งสามค่า จะเห็นว่าการเรียงลำดับที่เหมือนกันเกือบทุกข้อจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จะเห็นว่า ข้อที่นักเรียนทั้งสามกลุ่ม จัดระดับเจตคติไว้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.52 - 4.64$) คือ ข้อ 6 ที่ว่าการออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ข้ออื่น นอกนั้นนักเรียนให้ระดับเจตคติปานกลาง ได้แก่ ข้อ 4, 11 ส่วนข้อ 12 นั้น เฉพาะนักเรียนเกรด 1 ให้ระดับปานกลาง แต่กลุ่มอื่น ให้ระดับมาก

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตอบได้ว่า มีการกระจายของการแสดงระดับเจตคติมากเช่นกัน (S.D. = .66 - 1.00)

จากภาพรวมอธิบายได้ว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่ม มีเจตคติต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, 3.88, 3.91$)

ตาราง 22 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อเนื้อหาวิชาและ
หลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา	เกรด 1		MR	เกรด 2		MR	เกรด 3		MR	F	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชา บังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย	3.38	1.06	5	3.30	1.16	4	3.41	1.08	5	.42	.65
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขัน เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนพลศึกษา	4.07	.90	1	3.88	1.02	1	3.87	.91	2	1.74	.17
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการ ทางวิทยาศาสตร์	2.95	1.05	8	2.99	1.00	8	3.01	.89	9	.11	.89
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ ละ 1 หรือ 2 คาบ นั้นเป็นการไม่ เพียงพอ	3.16	1.32	7	3.11	1.27	7	2.90	1.26	11	1.43	.23
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชา พลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	3.33	1.10	6	3.21	1.10	6	3.04	1.21	8	1.93	.14
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่	3.55	1.25	3	3.30	1.17	4	3.63	1.10	3	3.02	.05*
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎี ใน วิชาพลศึกษา	2.78	1.24	10	2.85	1.26	10	2.97	1.23	10	.71	.48
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียง วิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย	2.83	1.20	9	2.88	1.35	9	3.31	1.29	6	5.03	.00**
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	2.71	1.30	11	2.77	1.30	11	3.24	1.17	7	6.57	.00**
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียน หนักเกินไป	2.16	1.33	12	2.34	1.21	12	2.73	1.22	12	6.56	.00**
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัด กิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึก ซาบซึ้งในกีฬา	3.50	1.11	4	3.39	1.06	3	3.63	1.07	3	1.81	.16

ตาราง 22 (ต่อ)

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาพลศึกษา	เกรด 1		MR	เกรด 2		MR	เกรด 3		MR	F	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริม สร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคมและชุมชน	3.86	.96	2	3.84	.98	2	3.99	1.00	1	.82	.44
รวม	3.19	.57		3.16	.59		3.31	.75		2.59	.07

** < .01

* < .05

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบระดับเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา พบค่า F ซึ่งมีนัยนําคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 4 ข้อคือ ข้อ 6,8,9 และ 10 สำหรับข้อ 6 นั้นกลุ่มเกรด 2 ให้ความเห็นด้วยในระดับปานกลาง แต่นักเรียนกลุ่มเกรด 1 และเกรด 3 ให้ความเห็นด้วยในระดับมาก

จากข้อ 8 และข้อ 9 นักเรียนทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นด้วยในระดับปานกลางแต่ข้อ 10 นั้น แม้นักเรียนเกรด 3 จะให้ความเห็นด้วยในระดับมากแต่นักเรียนเกรด 1 และ 2 กลับให้ความเห็นด้วยในระดับน้อย

จากการเรียงลำดับที่ค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนทั้งสามกลุ่มพบว่ามีความเหมือนและคล้ายคลึงกัน

หากพิจารณาแต่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) พบว่าความเห็นด้วยในข้อคำถามของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับมาก มี 2 ข้อ คือ ข้อ 2 การเรียนรู้กติกาในการแข่งขัน เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษาและข้อ 12 เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชน

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อแสดงให้เห็นว่าการให้ความคิดเห็นหรือเจตคติมีความแตกต่างกันมาก (S.D. = .89 - 1.33) จากภาพรวมอธิบายได้ว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีเจตคติต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับปานกลาง

จากข้อ 8 ค่า F มีนัยนําคัญทางสถิติแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่ต่างกัน จึงเปรียบเทียบภายหลังโดยวิธี เซฟ เฟ ได้ค่าเฉลี่ย กลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.33 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 4.61 และกลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.53 พบว่าค่าเฉลี่ยที่ต่างกันคือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่ม 1 และ กลุ่ม 2

สำหรับข้อ 9 มีค่าเฉลี่ยต่างกันอยู่ 2 คู่คือ กลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 3 และกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3 ซึ่งค่าเฉลี่ยกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 2.71 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 2.77 และกลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 3.24

จากตารางในข้อ 10 พบความแตกต่างกัน 2 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับกลุ่ม 3 และกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3 ซึ่งมีกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 2.16 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 2.34 กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 2.73

ตาราง 23 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อวิธีสอนและ
กิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	เกรด 1		MR	เกรด 2		MR	เกรด 3		MR	F	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียน รู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.93	.96	7	4.11	.84	2	4.11	.89	2	1.69	.18
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียน เข้าใจถึงความสำคัญในการออกกำลังกาย ได้อย่างถูกต้อง	4.07	.89	2	4.07	.87	3	4.03	.89	4	.09	.90
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียน ค้นพบความสามารถทางการกีฬา ของตนเอง	4.00	1.00	5	3.87	.96	6	3.98	.82	6	.72	.48
4. การฝึกความเป็นผู้นำชุมชนใน ด้านสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับวิชาพลศึกษา	3.68	1.04	10	3.62	.87	8	3.61	.90	11	.20	.81
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจ อย่างมีเหตุผล	3.36	1.12	11	3.52	.94	11	3.54	.93	12	1.22	.29
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนา ความมีระเบียบวินัย	4.01	.87	4	3.97	.95	5	4.00	.92	5	.08	.92
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธี การสาธิตให้นักเรียนดู	4.06	1.03	3	4.06	1.01	4	4.06	.96	3	.00	.99
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควร จัดให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน	4.37	.86	1	4.12	.96	1	4.34	.79	1	3.47	.03*
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา บางชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่ มีร่างกายอ่อนแอ	3.74	1.20	8	3.76	1.13	7	3.82	1.12	8	.17	.84

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
	$\bar{X}$	S.D	MR	$\bar{X}$	S.D	MR	$\bar{X}$	S.D	MR		
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสมสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น	2.30	1.34	12	2.35	1.24	12	2.72	1.32	9	3.97	.01*
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา	1.86	1.31	13	2.06	1.31	13	2.22	1.32	13	2.23	.10
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางพลศึกษา	3.65	1.35	9	3.54	1.23	10	3.68	1.02	10	.53	.58
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ	3.95	.94	6	3.61	1.06	9	3.95	.94	7	5.79	.00**
รวม	3.61	.56		3.59	.50		3.70	.49		1.62	.19

** < .01

* < .05

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบค่า F ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 8,10 และ 13 แสดงว่านักเรียนที่มีเกรดต่างกันให้ระดับเจตคติแตกต่างกัน ในข้อคำถาม 3 ข้อที่กล่าวมาแล้วแต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทั้ง 3 ข้อ จะเห็นได้ว่า เจตคติที่มีต่อข้อ 8 คือข้อที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37, 4.12$ และ 4.34) ทั้งสามกลุ่ม

สำหรับข้อ 10 นั้น นักเรียนเกรด 3 ให้เจตคติในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) แต่ นักเรียนเกรด 1 และเกรด 2 ให้เจตคติในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30, 2.35$)

ส่วนข้อ 13 ความเห็นของทั้ง 3 กลุ่มแตกต่างกันก็จริงแต่ระดับของเจตคติ อยู่ในระดับเดียวกัน คือเห็นด้วยอย่างมาก

การเรียงลำดับที่ของนักเรียนทั้งสามกลุ่ม (MR) เหมือนกันแต่บางข้อคล้ายคลึงกัน ถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จะเห็นว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ให้เจตคติหรือเห็นด้วยอย่างมากแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 ที่เห็น ด้วยปานกลาง และข้อที่เห็นด้วยน้อย มี 2 ข้อ ได้แก่ข้อ 10 ที่ว่าการเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะ สำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ ทางร่างกายเท่านั้น และข้อ 11 ที่ว่า นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา

โดยภาพรวมจะเห็นว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่ม มีความเห็นด้วยมากกับวิธีสอนและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.61, 3.59, 3.70$)

จากตาราง ข้อ 10 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่ต่างกัน จึงเปรียบเทียบโดยวิธีเชฟเฟ ซึ่งค่าเฉลี่ย กลุ่ม 1 มีค่า 2.30 กลุ่ม 2 มีค่า 2.35 กลุ่ม 3 มีค่า 2.72 พบว่าค่าเฉลี่ยที่ต่างกันคือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2

จากตารางข้อ 13 พบค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน 2 คู่ คือ กลุ่ม 2 กับกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 กับกลุ่ม 3 ซึ่งค่าเฉลี่ยกลุ่ม 1 มีค่า 3.95 กลุ่ม 2 มีค่า 3.61 และกลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 3.95

ตาราง 24 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อบุคลิกลักษณะ
ของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิก ลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR		
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน	4.59	.61	1	4.63	.71	2	4.73	.62	1	1.58	.20
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธาพุดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้	4.33	.85	11	4.60	.71	4	4.53	.81	10	4.27	.01*
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน	4.53	.67	2	4.74	.61	1	4.70	.66	2	3.84	.02*
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป	4.49	.68	4	4.58	.72	5	4.55	.70	9	.59	.55
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดี มีร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ	4.33	.87	11	4.58	.69	5	4.60	.69	6	4.82	.00**
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.39	.79	10	4.57	.79	8	4.54	.75	11	2.02	.13
7. ครูผู้สอนควรมีระเบียบวินัยเข้าห้องสอนและออกห้องสอนตรงเวลา	4.26	.92	15	4.49	.82	12	4.54	.78	11	3.52	.03*
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดีคือ ใจเย็น ไม่โกรธง่ายหรืออารมณ์เสีย	4.44	.82	5	4.74	.63	1	4.66	.68	4	6.12	.00
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นนักประชาธิปไตย	4.20	.94	8	4.42	.83	15	4.48	.85	14	3.22	.03
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งชั่วโมงการสอน	4.32	.89	13	4.46	.89	14	4.44	.83	15	.92	.39
11. ครูผู้สอนต้องมีความเป็นกันเองในการสอน	4.50	.74	3	4.61	.79	3	4.68	.65	3	1.85	.15

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิก ลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR		
12. ครูผู้สอนต้องมีความเป็นกัน เองกับนักเรียน	4.40	.78	7	4.53	.83	10	4.59	.72	7	1.99	.13
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดี จะทำให้ให้นักเรียนสนใจเรียนวิชา พลศึกษา	4.20	1.06	8	4.52	.81	11	4.50	.86	13	4.86	.00**
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการ สอนและการปกครองชั้นเรียน	4.32	.84	13	4.47	.86	13	4.62	.64	5	4.22	.01*
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัว ให้เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.42	.76	6	4.57	.79	8	4.57	.71	8	1.57	.20
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็น ผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง	4.13	.99	16	4.04	1.13	16	4.16	.91	16	.47	.62
รวม	4.36	.53		4.53	.53		4.55	.52		4.69	.00**

** < .01

* < .05

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา ปรากฏว่า ค่า F ที่คำนวณได้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เป็นจำนวนครั้งหนึ่งของข้อคำถามทั้งหมด ซึ่งอธิบายได้ว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีเจตคติบางข้อเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาต่างกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่า ($\bar{X}$) ประกอบ พบว่าคำถามเหล่านั้นเป็นข้อที่นักเรียนให้ความเห็นด้วยอย่างมากทุกข้อ

จากลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของทั้งสามกลุ่ม เห็นได้ว่าเหมือนกันและคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากจะแตกต่างกันเพียงบางข้อเท่านั้น

การพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) พบว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยกับข้อคำถามทั้งหมดในระดับมาก และมากที่สุด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อ แสดงให้เห็นว่าการเสนอความคิดเห็นนั้นมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก (S.D. = .61 - 1.13)

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อ แสดงให้เห็นว่าการเสนอความคิดเห็นนั้น มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก (S.D. = .61 - 1.13)

จากภาพรวมค่า F ที่ได้ อธิบายได้ว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มมีระดับเจตคติที่แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่เมื่อพิจารณาเจตคติของนักเรียนแต่ละกลุ่มจะเห็นว่ากลุ่มนักเรียนเกรด 1 เห็นด้วยกับข้อคำถามทั้งหมดที่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) แต่นักเรียนเกรด 2 และเกรด 3 เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53, 4.55$)

จากตารางข้อ 2 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจึงเปรียบเทียบโดยวิธีเชฟเฟ่ พบว่าค่าเฉลี่ยที่ต่างกันคือค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 2 กลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.33 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 4.61 กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.53

จากตารางข้อ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ซึ่งค่าเฉลี่ย กลุ่ม 1 มีค่า 4.53 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 4.74

จากตารางข้อ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 2 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 2 และกลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 3 ซึ่งค่าเฉลี่ยกลุ่ม 1 มีค่า 4.33 กลุ่ม 1 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 4.59 และกลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.61

จากตารางข้อ 7 พบค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับกลุ่ม 3 ค่าเฉลี่ยกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.27 กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.54

จากตารางข้อ 8 พบว่าแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 2 กลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.44 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 4.66

จากตารางข้อ 13 พบว่ามีแตกต่างกัน 2 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 2 และกลุ่ม 1 กับกลุ่ม 3 และกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.20 กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.52 และกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 4.50

จากตารางข้อ 14 พบความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่ม 1 กับกลุ่ม 3 กลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 4.23 กลุ่ม 3 มีค่าเฉลี่ย 4.62

ตาราง 25 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์
และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
		S.D.	MR		S.D.	MR		S.D.	MR		
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ ผู้เรียนสนใจในการเรียนและการ เล่นกีฬา	4.40	.75	3	4.31	.79	2	4.37	.88	2	.43	.64
2. ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การ เรียนให้พร้อมก่อนทำการสอน ทุกครั้ง	4.39	.74	5	4.34	.80	1	4.46	.82	1	.84	.42
3. การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์ เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวน นักเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น	4.40	.80	3	4.30	.86	3	4.33	.92	4	.44	.64
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหาย จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจใน การเรียนดียิ่งขึ้น	4.44	.80	2	4.31	.85	2	4.31	.90	5	.90	.40
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ เหมาะสมในการเรียนการสอนจะ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีทั้งผู้เรียน และผู้สอนด้วย	4.49	.73	1	4.34	.82	1	4.36	.87	3	1.24	.28
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้อง สะดวกต่อการนำมาใช้ได้ตลอดเวลา	4.33	.78	6	4.25	.87	6	4.28	.81	6	.32	.72
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการ จัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ ที่เป็นส่วนรวม	4.16	.90	9	3.97	1.01	9	4.08	.87	8	1.40	.24
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการ เรียนการสอนไม่จำเป็นต้อง งบมีราคา แพงเกินไป	4.16	.87	9	4.04	.98	8	4.15	.99	7	.72	.48

ตาราง 25(ต่อ)

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวก	เกรด 1		MR	เกรด 2		MR	เกรด 3		MR	F	p
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและ เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นต้องมี	4.30	.90	7	4.08	1.10	7	3.97	1.11	9	2.98	.05*
รวม	4.34	.57		4.22	.66		4.26	.71		1.21	.29

* $p < .05$

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ค่า F ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงข้อเดียว คือ ข้อ 9 ที่ว่า สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมีแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับเจตตินักเรียนทั้ง 3 กลุ่มพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งหมด

จากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่คำนวณได้ พบว่าเจตตินักเรียนทั้งสามกลุ่มต่อข้อคำถามทั้งหมดอยู่ในระดับมาก หรือกล่าวได้ว่านักเรียนเห็นด้วยมากในความจำเป็นของ การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

การเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย (MR) ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีความเหมือนและคล้ายคลึงกัน

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่ามาก แสดงว่าเจตติ ในการแสดงความเห็นนั้น นักเรียนต่างคนต่างเสนอความคิดเห็นไม่ลงรอยกัน (S.D. = .73 - 1.11)

จากภาพรวมจะเห็นได้ว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มเห็นด้วยมากต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ตาราง 26 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันต่อ
การวัดผลและประเมินผล

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการ วัดผลประเมินผล	เกรด 1			เกรด 2			เกรด 3			F	p
	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR	$\bar{X}$	S.D.	MR		
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.15	.96	1	3.98	1.01	1	4.01	1.02	1	1.02	.36
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน	3.44	1.33	9	3.17	1.29	9	3.13	1.28	9	2.05	.12
3. การวัดผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.83	1.09	4	3.51	1.21	6	3.50	1.22	6	3.09	.05*
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	3.79	.85	6	3.85	.93	2	3.77	1.04	2	.29	.74
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ววิชาพลศึกษา ได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 มากที่สุด	3.66	1.19	8	3.20	1.23	8	3.35	1.22	8	4.86	.00**
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.05	.93	2	3.64	1.02	4	3.64	1.13	3	6.29	.00**
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบตก	3.89	1.20	3	3.82	1.19	3	3.63	1.29	4	1.40	.24
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบข้อเขียนบรรยาย	3.80	1.19	5	3.57	1.29	5	3.55	1.39	5	1.45	.23
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน	3.72	1.31	7	3.39	1.23	7	3.36	1.31	7	2.82	.06
รวม	3.81	.61		3.57	.67		3.55	.75		5.58	.00**

** p < .01

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน ได้ ค่า F ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อคือ 3,5 และ 6 สำหรับข้อ 3 ที่กล่าวว่า การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีนั้น นักเรียนทั้งสามกลุ่มลงความเห็นด้วยอย่างมาก เช่นเดียวกับ ข้อ 6 ที่กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

แต่สำหรับข้อ 5 ที่กล่าวว่า เมื่อได้เปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ว วิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุดนั้น นักเรียนเกรด 1 เห็นด้วยอย่างมากแต่นักเรียนเกรด 2 และ 3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง

สำหรับการเรียงลำดับที่ของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) นั้นมีความเหมือนและคล้ายคลึงกันทั้งสามกลุ่ม เมื่อพิจารณาเฉพาะค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เห็นได้ว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มลงความเห็นด้วยอย่างมากแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2 ที่ว่าการวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนนั้น นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง ในทำนองเดียวกันและข้อ 5 ที่ว่า เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ว วิชาพลศึกษาให้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุดนั้น นักเรียนเกรด 2 และเกรด 3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง และข้อ 9 ที่กล่าวว่าระดับคะแนนในการสอบ เป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนนั้นนักเรียนเกรด 1 เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทุกข้อมีมาก (S.D. = .85 - 1.39) แสดงว่าในการเสนอความเห็นของนักเรียนไม่ค่อยลงรอยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน

จากภาพรวม ค่า p ที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .00 อธิบายได้ว่านักเรียนเกรด 1, 2 และ 3 ให้ระดับเจตคติที่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อตรวจค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จะเห็นว่าความเห็นด้วยนั้นอยู่ที่ระดับมากเพียงระดับเดียว ($\bar{X} = 3.81, 3.57, 3.55$)

จากตารางข้อ 5 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ที่ต่างกันจึงเปรียบเทียบโดยวิธีเชฟเฟพบว่าค่าเฉลี่ยระหว่าง กลุ่ม 1 กับกลุ่ม 2 ซึ่งกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ย 3.67 กลุ่ม 2 มีค่าเฉลี่ย 3.21

จากตารางข้อ 6 พบความแตกต่างกัน 2 คู่คือ กลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 2 และกลุ่ม 1 กับ กลุ่ม 3 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย กลุ่ม 1 มีค่า 4.05 ค่าเฉลี่ย กลุ่ม 2 มีค่า 3.64 และค่าเฉลี่ย กลุ่ม 3 มีค่า 3.65

ตอนที่ 3 การประมวลข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

นักเรียนส่วนมากไม่ตอบคำถามปลายเปิดแต่อย่างไรก็ตามยังพอมีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาซึ่งพอประมวลคำตอบได้ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่มีความยุติธรรมในการให้คะแนนนักเรียน
- 2) นักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬาจะได้เปรียบกว่านักเรียนที่ไม่มีทักษะ
- 3) ครูผู้สอนไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวมาปะปนกับการพิจารณาให้คะแนนเก็บ
- 4) ครูผู้สอนไม่ควรให้นักเรียนเล่นกีฬาหนักเกินไป
- 5) วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาที่ผ่อนคลายความตึงเครียด
- 6) ควรมีสถานที่ในการเล่นกีฬาและวัสดุอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน
- 7) ครูผู้สอนควรพิจารณาวิเคราะห์ได้ว่า นักเรียนมีความสามารถไม่เท่ากัน
- 8) ควรให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาที่ตนเองถนัดและชอบดีกว่าบังคับเรียน
- 9) ครูผู้สอนที่เข้มงวดเกินไปทำให้นักเรียนไม่อยากเรียน
- 10) ควรมีเกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสม
- 11) ครูผู้สอนควรใจเย็น ไม่โกรธง่าย ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน
- 12) ควรมีสถานที่ให้นักเรียนได้อาบน้ำหลังเลิกเรียนวิชาพลศึกษา
- 13) ควรจัดให้เรียนวิชาพลศึกษา 2 คาบ / สัปดาห์ เพียง 1 คาบน้อยไป
- 14) ต้องการจัดตั้งชมรมกีฬาในโรงเรียน
- 15) ควรสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษในด้านการกีฬา
- 16) ผู้สอนควรเป็นกันเองกับนักเรียนไม่ควรสนใจแต่เฉพาะผู้เล่นกีฬาดีเท่านั้น
- 17) โรงเรียนควรมีการพัฒนาด้านกีฬาให้มากกว่านี้และควรมีอุปกรณ์เพียงพอ
- 18) ควรจ้างครูพิเศษ ที่มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญการ มาช่วยสอนด้านกีฬา
- 19) ครูผู้สอนต้องมีความรู้ดี สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้
- 20) วิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาเลือก และให้เลือกเรียนได้อย่างเสรี
- 21) ครรเรียนควรอนุญาตให้ใส่ชุดพลศึกษามาเรียนได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า
- 22) ควรสอนวิชาพลศึกษาอย่างสบาย ๆ ไม่ให้นักเรียนเหนื่อยมากเกินไป
- 23) นักเรียนเรียนวิชาพลศึกษา ไม่ใช่หนักกีฬาที่ต้องฝึกความอดทน
- 24) วิชาพลศึกษา ควรมีแต่การปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ไม่ควรมีการสอบข้อเขียน
- 25) ควรจัดสถานที่ให้หลังเปลี่ยนเสื้อผ้า และมีห้องอาบน้ำห้องแต่งตัว

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 7
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่สายการเรียนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 จำนวนทั้งสิ้น 13,138 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มแบบระดับชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 74 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามมาจาก แบบสอบถามของ นายพีระมาลีหอม (2535 : 101) และนายอศุลย์ นันทน์บัญชา (2532 : 86-90) แบบสอบถามนี้ได้รับการพิจารณาความถูกต้องและตรวจแก้ไขจากคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

จึงนำไปทดสอบ Try Out เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.90 จากนั้นจึงนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 425 ชุด มีชำรุดและไม่สมบูรณ์บ้างเล็กน้อยได้พิจารณาคัดแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพียง 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.12

วิธีการจัดการกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าความถี่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแยกเพศสายการเรียนเกรดเฉลี่ย
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นทางเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของผู้สอนการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการวัดผลประเมินผล โดยแยกเป็นรายชื่อ รายด้าน และผลรวมในแต่ละด้านแล้วนำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละข้อแต่ละด้านและผลรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนที่เรียนสายการเรียนต่างกัน แต่ละข้อแต่ละด้านและผลรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันในแต่ละข้อ แต่ละด้านและผลรวมทุกด้าน โดยใช้สถิติที่ F (F - test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
6. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีการสรุปรวบรวมเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางประกอบการอภิปราย

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์คำถาม จากแบบสอบถามปลายปิด สามารถให้ข้อสรุปและอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

นักเรียนเห็นด้วยมากเกือบทุกข้อคำถามที่เป็นจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะเห็นด้วยมากที่สุดที่ว่าการออกกำลังกาย มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ สิ่งที่นักเรียนเห็นด้วยมาก คือ เห็นว่าวิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาส สร้างมิตรภาพ ได้เป็นอย่างดี การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการเคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย ช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ทำให้นักเรียนมีความสามัคคี ในหมู่คณะ นักเรียนมีความอดทน เชื่อฟังยอมรับในสิทธิของผู้อื่น มีเชื่อมั่นในตนเองรู้จักวิธีการออกกำลังกาย ที่ถูกต้องเหมาะสม รู้จักทำงานร่วมกัน นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่าง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมได้

นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลางที่ว่า การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างค่านิยม จริยธรรม จรรยา และวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกคนต้องเรียน

ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างของเจตคติต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง คือ นักเรียนชายแสดงเจตคติที่สูงกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แม้กระนั้น เจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ยังอยู่ในระดับมากทั้งคู่ การเรียงลำดับที่ความสำคัญของข้อคำถามระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงบ้างก็เรียงลำดับเหมือนกัน มีเพียงไม่กี่ข้อที่ให้ลำดับที่แตกต่างกันเล็กน้อย

เจตคติของนักเรียนชายสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน และนักเรียนทั้งสองสายการเรียนมีเจตคติเหมือนกับนักเรียนทั้งหมด คือเห็นด้วยมากที่สุดว่า การออกกำลังกาย มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ

เจตคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษานั้น ไม่แตกต่างกัน และก็เหมือนกับนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ที่เห็นด้วยมากที่สุดว่า การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ

การจำแนก เพศ สายการเรียนรู้ และเกรดเฉลี่ย กล่าวได้ทำนองเดียวกันและเหมือนกับนักเรียนทั้งหมดคือ เห็นด้วยปานกลางในด้านที่ 1 ข้อ 4 ว่า วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา และความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน

2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

นักเรียนมีเจตคติทางด้านนี้ในระดับปานกลาง แต่เห็นด้วยมากกว่า การเรียนรู้ภาคในการแข่งขัน เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองสังคม และชุมชน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ก่อให้เกิดความซาบซึ้งในกีฬา ส่วนที่ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไปนั้นนักเรียนเห็นด้วยน้อย

การแสดงความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันบ้างเป็นบางข้อ ส่วนนักเรียนสายวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันนี้สำหรับนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่างกันนั้นแม้ความเห็นในบางข้อจะแตกต่างกันก็จริงแต่โดยสรุปแล้วก็คล้ายคลึงกัน

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนเห็นด้วยมากกับข้อความที่เกี่ยวกับวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน กล่าวคือ เห็นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ครูควรใช้วิธีการสาธิตในการสอนจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกันเป็นหมู่คณะ ต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกายได้ถูกต้อง ควรมีการฝึกระเบียบแถวเพื่อช่วยพัฒนาความมีระเบียบวินัย ครูต้องสอนให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางการกีฬาของตนเองการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ ระวังกิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างที่อาจเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ ควรฝึกให้นักเรียนเป็นผู้นำชุมชนในด้านสุขภาพอนามัย มีการฝึกซ้อมนอกเวลา เพื่อเพิ่มทักษะทางพลศึกษา และสอนให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล ส่วนที่กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้มีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้นและนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนเห็นด้วยน้อย

แม้ว่าการแสดงเจตคติระหว่างเพศ จะมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แต่ระดับเจตคดียังคงอยู่ในระดับเดียวกันคือ เห็นด้วยมาก สำหรับการแยกประเภทนักเรียนเป็นสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์ ตลอดจนแยกประเภทเกรด ที่ได้รับนั้น ไม่มีผลต่อการแสดงเจตคติของนักเรียน

4. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ทางด้านนี้ นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด กับข้อความที่เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาก็คือ ผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนครูพลศึกษาควรมีความรู้ดีและมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน มีสุขภาพจิตดี ใจเย็น ไม่โกรธง่าย หรือมีอารมณ์เสีย การสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป ปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ เป็นอย่างดี มีสุขภาพอนามัยแข็งแรงไม่เป็นโรคติดต่อ แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสม กับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกันเองกับนักเรียน นำเคารพ ศรัทธา พุดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้ ครูพลศึกษาควรมีจิตวิทยาในการสอนและการปกครองชั้นเรียน มีระเบียบวินัย เข้าห้องสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา มีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งชั่วโมงการสอน มีความเป็นนักประชาธิปไตย และการเป็นผู้มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง

ส่วนการแยกเพศ สายการเรียนและเกรดเฉลี่ยของนักเรียนนั้นไม่บ่งบอกการแสดง ความแตกต่างของการให้ระดับเจตคติระหว่างนักเรียนประเภทต่าง ๆ เหล่านั้น

5. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

นักเรียนเห็นด้วยมากกับข้อความในแบบสอบถาม เกี่ยวกับการจัดวัสดุอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยกล่าวว่า ก่อนสอนควรจัดเตรียม อุปกรณ์การเรียนให้พร้อมเลือกเฉพาะวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการเรียน การสอนเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทั้งตัวผู้สอนและนักเรียนหากสิ่งเหล่านี้ อยู่ในสภาพที่ดี มีคุณภาพ ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง เพียงแต่ไม่ชำรุดเสียหาย ก็พอจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน การสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับผู้เรียน สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ นอกจากนั้นห้องอาบน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนด้วย

6. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

นักเรียนมีเจตคติต่อข้อความเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลในระดับมากหลายข้อ โดยกล่าว ได้ว่า เห็นด้วยมากกว่าในการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน ครูควรจัดสอบวิชา พลศึกษาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ไม่ควรมีการสอบตกในวิชานี้ ควรให้ คะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า ระดับคะแนนที่ได้จากการสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน วิชาพลศึกษาให้เกรด 4 ง่ายกว่าวิชาอื่น และควรสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคและปลายภาคเรียน

เมื่อนำนักเรียนมาแยกประเภท พบว่าการแบ่งเพศแบ่งสายการเรียนนั้นไม่มีผลต่อการให้ระดับเจตคติที่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ย 3 หรือนักเรียนเก่งให้ระดับเจตคติที่ต่ำกว่านักเรียนเกรด 1 และเกรด 2 ทั้ง ๆ ที่ระดับเจตคติอยู่ในเกณฑ์เดียวกัน

อภิปรายผล

ถ้าอธิบายโดยภาพรวม จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีเจตคติดีมากต่อวิชาพลศึกษา ยกเว้นเจตคติต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษาที่เห็นด้วยปานกลาง แสดงว่านักเรียนเห็นด้วยมาก กับข้อคำถามในแบบสอบถามเป็นส่วนรวม เป็นสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างยิ่ง เพราะผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง

สำหรับการทดสอบความเป็นไปได้ตามสมมุติฐานที่วางไว้พบว่า การให้ระดับเจตคติระหว่างเพศหญิงกับชายต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาซึ่งตรงกับงานวิจัยของ พีระ มาลีหาม (2535 : 83) กล่าวว่า เจตคติของนิสิตชายและนิสิตหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามปรากฏว่ามีบางรายการในข้อคำถามที่ไม่พบความแตกต่างของการให้ระดับเจตคติระหว่างเพศหญิงและเพศชาย แต่อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ ผู้จัดการเรียนการสอนจึงต้องตระหนักถึงความต้องการของนักเรียนแต่ละเพศในการจัดการเรียนการสอนด้วย

ในการตรวจสอบความเป็นไปได้โดยสมมุติฐานยังพบความแตกต่าง ระหว่างนักเรียนสายวิทยาศาสตร์กับสายศิลปศาสตร์ในเรื่องเจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ความแตกต่างข้อนี้ก็สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นกันและเป็นที่ผู้สอนต้องคำนึงถึง ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนสมมุติฐานความแตกต่างระหว่างนักเรียนเกรดต่างกันนั้นมี 2 ข้อที่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนเกรด 2 เกรด 3 เห็นความสำคัญของบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนเกรด 1 แต่นักเรียนเกรด 1 ให้ความสำคัญต่อการวัดผลประเมินผลมากกว่านักเรียนเกรด 2 และเกรด 3 แสดงให้เห็นว่าครูน่าจะคำนึงถึงกลุ่มนักเรียนในเรื่องของการเตรียมครูผู้สอนและการวัดผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล อาจอภิปรายเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถาม โดยอิงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นเกณฑ์ดังนั้นการที่นักเรียนเห็นด้วยมากกับรายการต่าง ๆ ในแบบสอบถามจึงแสดงว่านักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดีและตรงตามเป้าประสงค์ที่ต้องการของหลักสูตรแล้ว

แต่ยังมีข้อคำถาม 2 ข้อในรายการที่นักเรียนยังมีความลังเลคือไม่แน่ใจว่าวิชาพลศึกษาจะช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมได้จริง ($\bar{X} = 3.25$) และยังมีความเป็นกลางต่อความคิดที่ว่าวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน

สำหรับการที่นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะเห็นความสำคัญหรือมองเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายนั้นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนพดล นิลเสถียร (2525 : 3-5) และอดุลย์ นันทบัญญัติ (2532 : 72) ที่กล่าวว่านักเรียนชายและหญิงมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

2. เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนักเรียนให้ระดับเจตคติปานกลางก็จริง มีบางข้อที่ควรนำมาอภิปราย กล่าวคือการที่นักเรียนกล่าวว่า การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องเน้นการเรียนการสอน เรื่องกติกาการแข่งขันเป็นกรณีพิเศษ จะเห็นได้ว่านักเรียนเข้าใจความสำคัญของวิชาพลศึกษาแล้วว่าช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคมและชุมชน อนึ่งการที่นักเรียนกล่าวว่า เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬานั้นเป็นการเตือนครูให้หาเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ก่อให้เกิดความชอบในตัว ผู้เรียนมาสอนในโรงเรียน ตรงกับการทำวิจัยของ ฬิระ มาลีหอม (2535 : 83) ที่กล่าวว่านิสิตชายและหญิงมีเจตคติต่อเนื้อหาวิชา และหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการคิดที่นักเรียนเห็นด้วยไม่มากนักว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนนั้นเหมาะสมแล้ว

3. เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าในการเรียนการสอนนั้นมีสิ่งที่ครูผู้สอน ควรคำนึงมาก คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เช่น สอนโดยวิธีสาธิต สอนให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะสอนให้เข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่ถูกต้องวิธี มีการฝึกกระเปาะแถว สอนให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางกีฬาด้วยตนเอง ระวังกิจกรรมพลศึกษาที่เป็นอันตรายต่อผู้ที่มิร่างกายอ่อนแอ ฝึกความเป็นผู้นำชุมชน คำนึงสุขภาพอนามัยและหมั่นฝึกซ้อมนอกเวลา

สิ่งที่กล่าวแล้วเหล่านี้ คือสิ่งที่ครูควรนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แต่การที่นักเรียนยังไม่แน่ใจว่า วิชาพลศึกษาจะช่วยการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลหรือไม่ ผู้ที่จะเรียนวิชาพลศึกษาได้ควรมีพรสวรรค์ทางร่างกายเท่านั้น และนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา

แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีอคติในสิ่งเหล่านี้อยู่ สมควรที่ผู้สอนจะต้องชี้แจงแนะนำ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามความเหมาะสม

4. เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษามากที่สุด ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนพลศึกษา จะต้องรับฟังความเห็นของนักเรียนเพื่อตรวจสอบตนเองว่า เป็นไปตามความคาดหวังของนักเรียนหรือไม่

ผลการศึกษาค้นคว้า ทำให้ผู้สอนพลศึกษานำไปพิจารณาตนเองได้ว่า ตนมีบุคลิกลักษณะเป็นสิ่งที่ต้องการของผู้เรียนหรือไม่ ในที่นี้จะประมวลบุคลิกภาพเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยถึงน้อยที่สุด อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่านักเรียนไม่ต้องการ แต่หมายความว่ายังเป็นบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษาที่นักเรียนต้องการมากที่สุด ดังนี้คือ

1. ครูพลศึกษาต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน
2. ครูพลศึกษาต้องมีความรู้ดี มีความถนัดในสิ่งที่ตนสอน
3. ครูพลศึกษาต้องมีสุขภาพจิตดี ใจเย็น ไม่โกรธง่ายหรืออารมณ์เสีย
4. ครูพลศึกษาต้องสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน
5. ครูพลศึกษาต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
6. ครูพลศึกษาต้องปรับตัวเข้ากับนักเรียนได้ดี
7. ครูพลศึกษาต้องมีสุขภาพอนามัยดีแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ
8. ครูพลศึกษาต้องแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
9. ครูพลศึกษาต้องเป็นกันเองกับนักเรียน
10. ครูพลศึกษาต้องนำเคารพ ศรัทธา พุดจาสุภาพเป็นตัวอย่างที่ดี
11. ครูพลศึกษาต้องใช้จิตวิทยาในการสอนและการปกครองชั้นเรียน
12. ครูพลศึกษาต้องมีระเบียบวินัยเข้าและออกจากห้องสอนตรงเวลา
13. ครูพลศึกษาต้องมีบุคลิกที่ทำให้นักเรียนสนใจการกีฬา
14. ครูพลศึกษาต้องมีความรับผิดชอบ
15. ครูพลศึกษาต้องเป็นนักประชาธิปไตย
16. ครูพลศึกษาต้องมีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง

สำหรับการสอนบนหลักประชาธิปไตยนั้น สอดคล้องกับผลงาน ของ พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2527 : 50 - 81)

5. เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะเห็นได้ว่านักเรียนเห็นความสำคัญของวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามาก ซึ่งตรงกับรายงานการวิจัย ของ วาสนา ฤทธาภิสิทธิ์ (2536 : 292 - 293) ที่กล่าวว่า การจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนมากและสิ่งที่โรงเรียนอาจนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจากผลการศึกษาครั้งนี้ ก็คือโรงเรียนควรมีวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่เหมาะสม เตรียมสิ่งดังกล่าว ให้พร้อมก่อนสอนเลือกใช้แต่สิ่งที่ดีให้ความปลอดภัย ไม่ชำรุดเสียหายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องมีให้เพียงพอและเหมาะสมกับผู้เรียนสถานที่เก็บอุปกรณ์ ต้องสะดวกต่อการนำไปใช้ อย่่างไรก็ตามวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเก็บด้วยนอกจากนี้ สภาพที่อาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนเช่นเดียวกัน

6. เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จะเห็นว่านักเรียนให้ระดับเจตคติว่ามากหลายข้อ ซึ่งแสดงว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อสิ่งเหล่านั้น อันได้แก่ ต้องมีเกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ชัดเจนควรจัดสอบทักษะทางพลศึกษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนไม่ควรมีการสอบตก การวัดผลประเมินผลกระตุ้นให้ต้องใส่ใจในการเรียน ไม่ควรมีการสอบแบบเขียนบรรยาย แต่ควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

สิ่งดังกล่าวข้างต้น เป็นสิ่งที่ผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องตระหนักว่า สมควรกระทำหรือไม่เพียงไร การที่ไม่มีการสอบตกแสดงว่า ผู้สอนต้องสอนเก่ง จนนักเรียนเกิดความรอบรู้ (Mastery) ในสิ่งที่เรียนแล้ว ส่วนในการสอบที่ห้ามไม่ให้เขียนบรรยายนั้นก็ควรให้อยู่ในดุลยพินิจของครูว่า ควรกระทำเช่นไร สำหรับข้อคิดเห็นของนักเรียนเรื่องอื่น ๆ เห็นว่า ครูผู้สอนยังต้องตระหนักด้วยว่า

ควรวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนระว่างการให้ระดับคะแนน ต้องไม่ให้นักเรียนคิดว่า การเรียนวิชาพลศึกษานั้นได้เกรด 4 เป็นของง่าย ครูต้องให้เกรดนักเรียนอย่างยุติธรรมที่สุด

ข้อเสนอแนะ ✱

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน พอสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ครูพลศึกษาน่าจะเน้นความสำคัญในการสอดแทรกด้านศีลธรรม รวมไว้กับวิชาพลศึกษาเพราะไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตามจุดมุ่งหมาย 1 ใน 3 ของการเรียนการสอนคือ นักเรียนควรมีการพัฒนาทางจิตพิสัย อีกทั้งยังต้องเน้นความสำคัญของวิชาพลศึกษาต่อทุก ๆ คนด้วย เพราะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกวัย ครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมทางพลศึกษาที่ดีและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์เมื่อได้ออกไปใช้ชีวิตในสังคมต่อไป

2. เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะในเรื่องเนื้อหาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งในกีฬาการแข่งขัน กีฬาทุกประเภท นักเรียนต้องรู้จักกติกาและวิธีการเล่นกีฬานั้น ๆ และต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่า วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชน

3. เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

มีข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ของนักเรียนเป็นสำคัญ ครูพลศึกษาควรสอนให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่ถูกวิธีจะทำให้การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมมีคุณค่ายิ่งขึ้น และได้ประโยชน์กับนักเรียนทุก ๆ คน

4. เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

มีข้อเสนอแนะว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรมีความรู้ดี และมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน พร้อมทั้งให้ความรักและความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน ส่วนใหญ่ครูพลศึกษามักพูดจาไม่สุภาพ แต่งกายไม่ค่อยเรียบร้อย ขาดความรับผิดชอบ ฉะนั้นจึงขอเสนอแนะให้ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน มีอารมณ์ดี ไม่โกรธง่าย มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ดังนั้นการที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีบุคลิกภาพที่ดีจะทำให้ นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา

5. เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

เสนอแนะว่า โรงเรียนควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง เพราะอุปกรณ์การสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจ และเกิดประสิทธิภาพที่ดี ทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย หมายความว่า การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น

6. เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

เรื่องการวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาเสนอแนะว่า ต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน และการทดสอบทักษะต่าง ๆ ถ้าจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนก็จะเป็นการดี ควรมีการวัดผลประเมินผลเพราะจะทำให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น นักเรียนส่วนมากไม่ชอบให้มีการสอบข้อเขียน ถ้าเป็นไปได้ครูพลศึกษาควรวัดผลโดยให้คะแนนการปฏิบัติมาก ๆ จะดีกว่าสอบข้อเขียน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเขียนบรรยาย

นอกจากสิ่งที่อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะไปแล้วอาจกล่าวเพิ่มเติมได้ดังนี้

1. ทุกขั้นตอนของระบบการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาตั้งแต่จุดมุ่งหมายไปจนถึงการวัดผลประเมินผลการเรียน เป็นสิ่งจำเป็นและต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้ทั้งหมด

ผลศึกษานั้น สอดคล้องกับการพัฒนาการทางร่างกาย ระดับความสามารถของนักเรียน ตลอดจนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้กับตนเองและชุมชนได้จริงหรือไม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในทุกเขตของการศึกษา
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. ทัศนคติความเชื่อ พฤติกรรมวัดการพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2536.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วรวิ
การพิมพ์, 2518.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2530.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การวัดทัศนคติ เอกสารเพื่อการวิจัยการศึกษา เล่มที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.
- ✓ นพดล นิลเสถียร. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อผลศึกษา ทักษะทางกีฬา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ผาณิต บิลมาศ. คุณลักษณะของครูผลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ✓ พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. ประวัติ ปรัชญาหลักและวิธีสอนวิชาผลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527.
- พรรณี ช.เจนจิต. เอกสารประกอบการสอนวิชาให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. คู่มือประกอบการสอนวิชา วิจัย 521. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- _____. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย, 2535.
- ✓ พิจิตร ประวิณวรกุล. เจตคติที่มีต่อวิชาผลศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 สาขาวิชาผลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

- ✓ พีระ มาลีหอม. เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา.
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัดสำเนา.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ✓ ไพฑูรย์ ม่วงคำ. ทักษะคตินักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- ✓ ฟอง เกิดแก้ว. หลักการและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ผดุงวิทยาการพิมพ์, 2515.
ล้วน สายยศ และอัคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536 .
- ✓ วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา. พระนคร : อุดมผล, 2513.
_____. หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2536.
วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2521.
- วิรัช วรรณรัตน์. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลและการวิจัย. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532
- ศักดิ์ สุนทรเสรี. เจตคติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2528.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520.
- _____. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย. พุทธศักราช 2424
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2535.
- _____. พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดชฯ มหาราช เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531.

- ✓ ศุภชัย มั่นใจตน. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ส.วาสนา ประวาลพฤกษ์. ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยาวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2524.
- สถิตย์ นิยมญาติ. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. พระนคร : เกษมสุวรรณการพิมพ์, 2514.
- สามัญศึกษา, กรม. เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.
- สุนีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2525.
- อঞ্জรา ประไพตระกูล. เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- อดุลย์ นันทปัญญา. เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในเขตการศึกษา 8 . วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อัดสำเนา.
- Allport, G.W. "The Handbook of Social Psychology," in The Nature of Attitudes and Attitudes Change. edited by W.J. Mcquire. Massachusette : Addison-Wesley, 1967.
- Bucher, C.A. Fundamental of Physical Education. St. Louis : The C.V. Mosby, 1960.
- Administration of School Health and Physical Education Program. St. Louis : The C.V. Mosby, 1967.
- Camille, B. and C. Rosalind. Theory in Physical Education : A Guide of program Charge. Philadelphia : Leafeliger, 1963.
- Clarke, H.H. Application of Measurement to Health and Physical Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1967.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New York : McGraw Hill, 1959.
- Hill, C.A. "Factor's Related to The Attitude of Nine Grade Boy in Atransas Toward Physical Education," Dissertation Abstracts International, (32) : 771 - A ; August, 1971.
- Hiltzman, B. Manual of Servey of Study Habit and Attitudes. New York : The Psychological, 1965.
- ✓ Hojjati, H.S. "A Study of the Attitude Changes of High School Students toward Physical Education Activity Courses," Dissertation Abstracts. (41) ; 982 - A ; September, 1980.

- Johnson, R.M. "Attitude toward Physical Education", Dissertation Abstracts International.
(32) 3761 - A," January, 1971.
- Likert, R.N. "A Technique for the Measurement of Attitude," in Attitude Measurement.
p.105, Chicago : Ronal McNally, 1970.
- ✓ Miranda, F.J. "The Relationship between the Domain of Personality and Attitude toward
Physical Activity," Dissertation Abstracts International. (38) : 5335 - A ;
March, 1997.
- Ray, M.C. "A Comparision of College Students Attitude Enrolled in Required of Elective
Physical Education Classes," Dissertation Abstracts. (41) : 2561 - A ;
February, 1981.
- Safrit, M.J. Evaluation in Physical Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall,
1973.
- Scott, W.A. "Attitude Measurement," in The Handbook of Social Psychology. p. 206 - 210.
Massachusette : Addison-Wesley, 1968.
- Thurstone, L.L. Attitude can be Measured. New York : John Wiley and Sons, 1982.
- ✓ Wheeler, M.L. "The Effect of Participation in Coeducational Physical Education on student
Attitude," Dissertation Abstracts International. 40 : 2546 - A ; November, 1979.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. New York : Harper and Row, 1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรม
สามัญศึกษาเขตการศึกษา 7

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 7

ถึงนักเรียนที่รัก

ด้วยดิฉัน นางพิจิตร เขาวนปรีชา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง “เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7” เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนใน แต่ละ ด้านรวม 6 ด้าน

ฉะนั้นดิฉันจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนได้กรุณาตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกที่เป็นจริงเพื่อประสิทธิผลในการวิจัย แบบสอบถามมี 6 ด้าน แบ่งเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ และเติมข้อความลงใน ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สายการเรียน ☐ สายวิทยาศาสตร์
☐ สายศิลปศาสตร์
3. เกรดเฉลี่ยที่ได้รับตลอดปีการศึกษา 2538

ตอนที่ 2 กรอกแบบสอบถามที่มีต่อวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่ามากน้อยเพียงใด

<u>ระดับความคิดเห็น</u>				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ได้	5	คะแนน
	เห็นด้วยมาก	ได้	4	คะแนน
	เห็นด้วย	ได้	3	คะแนน
	เห็นด้วยน้อย	ได้	2	คะแนน
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	ได้	1	คะแนน

ตอนที่ 2 กรอบแบบสอบถามที่มีต่อวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่ามากน้อยเพียงใด

ด้านที่ 1. เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาคือให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา...					
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี...					
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา					
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี					
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ					
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการเคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย					
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ.....					
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การยอมรับในสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา					
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน					
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง.....					
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม					
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกัน					
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างเพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อตนเองและสังคมได้.....					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2. เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา					
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์.....					
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ.....					
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่นๆ.....					
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่.....					
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในการวิชาพลศึกษา					
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น.....					
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป.....					
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ในกีฬา.....					
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และ ชุมชน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3. เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ.....					
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง.....					
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางการกีฬาของตนเอง					
4. การเป็นผู้นำชุมชนในด้านสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาพลศึกษา.....					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล.....					
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนาความมีระเบียบวินัย					
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนดู					
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ					
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ					
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางด้านร่างกายเท่านั้น.....					
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา					
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางพลศึกษา.....					
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ.....					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 4. เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน					
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธาพูดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้.....					
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน.....					
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป.....					
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดีมีร่างกายที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ.....					
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน.....					
7. ครูผู้สอนควรมีความเป็นระเบียบวินัย เข้าห้องสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา					
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดี คือใจเย็น ไม่โกรธง่ายหรืออารมณ์เสีย.....					
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นประชาธิปไตย.....					
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งชั่วโมงการสอน.....					
11. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน.....					
12. ครูผู้สอนควรมีความเป็นกันเองกับนักเรียน.....					
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้ให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา					
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอนและการปกครองชั้นเรียน					
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี					
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 5. เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา					
2. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง.....					
3. การเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้ เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น					
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียน เกิดความมั่นใจในการเรียนดียิ่งขึ้น.....					
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย.....					
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ได้ทุกเวลา.....					
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม.....					
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป.....					
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี....					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 6. เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน.....					
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน.....					
3. การวัดผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ.....					
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน.....					
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นแล้ววิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด..					
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น.....					
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบตก.....					
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบข้อเขียนบรรยาย.....					
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน.....					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาทั่ว ๆ ไป (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

พิจิตร เขวอนปรีชา

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

1. หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์
2. หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำปริญญานิพนธ์
3. หนังสือขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มานพ ภาณุทวีไลธรรม
อธิการบดี สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักขณพิสุทธิ
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิริรัชย์ หาญสมบัติ
อาจารย์ภาควิชาวัดผลการศึกษา สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
5. อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์
หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
6. อาจารย์ไพรินทร์ จำลองราษฎร์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
7. ศิกษานิเทศก์ ภักดี ถิ่นขาว
ผู้อำนวยการศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดอุดรดิตถ์

ที่ ศธ 0309.4/ว 1120

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

6 กรกฎาคม 2539

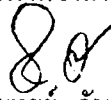
เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์

ด้วยโครงการร่วมมือทางวิชาการเพื่อผลิตบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรภาคพิเศษ สาขาพลศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ มีความประสงค์ที่จะเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษตรวจสอบและให้คำปรึกษาเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลปริญญานิพนธ์เรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ของนิสิตชื่อ นางพิจิตรนามสกุลเชาวนปรีชา ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้ฉบับนี้ได้ผ่านการประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้วเมื่อวันที่ 15 เดือน ก.พ. พ.ศ. 2539

สถาบันฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษให้กับนิสิตผู้นี้ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ จันทสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญาโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (055) 411096 ต่อ 122

ที่ ศธ 0309.4/ว 1120

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

1 กรกฎาคม 2539

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญญานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์วาสนา กุณาอภิสิทธิ์

ด้วยโครงการร่วมมือทางวิชาการเพื่อผลิตบัณฑิตศึกษาลัทธิสุตรปริญญาศึกษามหาบัณฑิต
หลักสูตรภาคพิเศษ สาขาพลศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
มีความประสงค์ที่จะเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษตรวจสอบและให้คำปรึกษาเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวม
ข้อมูลปริญญานิพนธ์เรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ของนิสิตชื่อ นางพิจิตร นามสกุล เขาวนปรีชา โดยปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
ได้ฉบับนี้ได้ผ่านการประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้วเมื่อวันที่ 15 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

สถาบันฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษให้กับนิสิตผู้นี้ด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ จันทสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร.(055)411096 ต่อ 122

โรงเรียนอุดรดิตถ์ อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

9 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดรดิตถ์ครุณี

ด้วยข้าพเจ้า นางพิจิตร เชาวนปรีชา ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนอุดรดิตถ์ ขณะนี้
กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาโทการศึกษา มหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โครงการร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ มีความประสงค์
จะขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์และ
ศิลปศาสตร์ ช่วยกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี

ขอแสดงความนับถือ

นางพิจิตร เชาวนปรีชา

โรงเรียนอุดรดิตถ์

โทร (055)411104

ที่ ศธ 0309.4/ว 1122

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

18 กรกฎาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนครสวรรค์ อ.เมือง จ. นครสวรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ด้วยนิสิตปริญญาโทหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาพลศึกษา ภาคพิเศษ ชื่อ นางพิจิตร นามสกุล เซาชนปรีชา รับราชการสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรดิตถ์ กำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 มีความประสงค์ขอความร่วมมือและการสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์ จากหน่วยงานของท่าน

สถาบัน ฯ จึงขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านเอื้ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานในครั้งนี้ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ จันทสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญาโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (055) 411096 ต่อ 122

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ พิจิตร เขาวนปรีชา
 เกิดวันที่ 27 มกราคม พุทธศักราช 2495
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 27/28 ถนนอินใจมี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 3 ระดับ 8
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2510 ม.ศ.3 จากโรงเรียนอุดรธานีตรีภูมิ อ.เมือง จ. อุดรธานี
 พ.ศ. 2514 ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยครูอุดรธานี อ.เมือง จ.อุดรธานี
 พ.ศ. 2516 กศ.บ. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
 พ.ศ. 2539 กศ.ม. จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๔๐

เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7

บทคัดย่อ
ของ
พิจิตร เขาวนปรีชา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีเพศ สายการเรียนและเกรดเฉลี่ยต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ในปีการศึกษา 2539 จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้น (Stratified Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นนักเรียนชาย 190 คน นักเรียนหญิง 210 คน ในการแบ่งสายการเรียนได้แบ่งเป็นนักเรียนสายวิทยาศาสตร์จำนวน 198 คน สายศิลปศาสตร์ 202 คนและในการแบ่งตามเกรดเฉลี่ยได้นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป 122 คน เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00 - 2.99 จำนวน 163 คน - เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 0.00 - 1.99 มีจำนวน 115 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของ (Likert Scale) เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนได้แบบสอบถามมาโดยการรวบรวมเรียบเรียงจากข้อคำถามในแบบสอบถามของผู้วิจัยที่กระทำในทำนองเดียวกันหลายท่าน ข้อคำถามได้ผ่านการตรวจแก้ไขความเที่ยงตรง (face Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพลศึกษาจำนวนหนึ่ง จากนั้นนำแบบสอบถามไปลองสอบ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพดีจำนวน 74 ข้อ ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.90

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้คือ

นักเรียนมีเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษา คือเจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนควรมีความรู้ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาว่าการออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ส่วนเจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของการเรียนด้วย เห็นด้วยมากกับการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกควรจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง สำหรับเจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผลนั้นเห็นด้วยมากกว่า การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคปฏิบัติและทฤษฎี นอกจากนี้ นักเรียนมีเจตคติ ระดับปานกลางในเรื่องของเนื้อหาวิชาและหลักสูตร ในข้อที่ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วย เสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา

เมื่อจำแนกประเภทนักเรียนออกเป็น เพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ย พบว่านักเรียนมี
เจตคติที่แตกต่างกันบ้างเป็นบางข้อ ในแต่ละด้าน แต่ละระดับของเจตคตินั้นยังคงอยู่ในระดับเดียวกัน
เป็นต้นว่า นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเหมือนกัน หรือเห็นด้วยปานกลางเหมือนกัน

จะให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญและจำเป็นที่จะช่วยพัฒนาให้
นักเรียนมีสุขภาพดีขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ
วิชาพลศึกษา หวังว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์และช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในองค์ประกอบด้าน
ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ต่อไป

ATTITUDE TOWARD PHYSICAL EDUCATION OF GRADE VI STUDENTS
IN EDUCATIONAL AREA REGION VII UNDER THE GENERAL
EDUCATION DEPARTMENT

AN ABSTRACT
BY
PICHIT CHAWANAPREECHA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
May 1997

The purpose of this study was to examine the attitudes towards Physical Education of Mattayom Suksa VI students in high schools under the Secondary Education Department . Region VII , and to form a comparison between students' attitudes on this subject based on gender , fields of study ,and academic performance

The subjects consisted of 400 Mattayom Suksa VI students in high schools under the Secondary Education Department , Region VII , obtained by Stratified Random Sampling. Criteria and subject compositions for subject selection were : 1) 190 male and 210 female students , 2) 198 students from the Arts program and 202 students from the Science program , and 3) 122 students with a minimum grade point average of 3.00 , 163 students who fall between 2.00 - 2.99 , and 115 students who fall between 0.00 - 1.99.

The Questionnaire used for the research study was constructed by the researcher following Likert Scale and questions from the works of various researchers who have conducted related research. The Questionnaire was examined by experienced Physical Education experts for its face validity and was tried out with 30 samples. 74 qualitative questions on attitudes towards Physical Education were obtained with the correlation of validity of 0.90 .

The findings of this investigation indicated that there were significant differences on attitudes towards Physical Education of most students based on gender , fields of study and academic performance . It was agreed that certain characteristics , such as, being able to offer warm support and justice, and being a skillful educator , were most important for Physical Education teachers. The second most popular opinion was of the importance of conveying the purpose of Physical Education , appropriate teaching and learning methods and activities, supportive equipment and facilities , and reliable measurement and evaluation. finally , it was satisfactorily agreed on the importance of content and curriculum for Physical Education . It is concluded that Physical Education is essential for better health , mind and social interactions. It is hoped that this research study will contribute to a greater understanding of the factors which influence the success or failure in studying Physical Education of Mattayom Suksa VI students.
